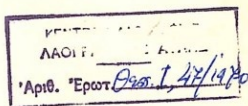

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΟΥΡΑΚΗΣ 14
ΑΘΗΝΑΙ (136)

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΘΙΜΟΝ ΠΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1968
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Δεμπρ. 1969 / Μάρτιος 1970

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1. Ἐξεταζόμενος τόπος (χωρίον, κωμόπολις) .. Παλαιοναριὰ
(παλαιότερον ὄνομα :), Ἐπαρχίας .. Τριφυλίων
Νομοῦ .. Τριφυλίων
2. Ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐξετάσαντος καὶ συμπληρώσαντος Αντωνίου Π. Γούλας .. ἐπάγγελμα .. Διδάσκων ..
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις Μέση Παλαιοναριὰ Πύλης Τριφυλίων
Πόσα ἔτη διαμένει εἰς τὸν ἐξεταζόμενον τόπον. 7. μήνας ..
3. Ἀπὸ ποῖα πρόσωπα κατεγράφησαν αἱ παρατιθέμεναι πληροφορίες :
α) ὄνομα καὶ ἐπώνυμον .. Νάμπρος Κούτσιας

.....
ἡλικία ... 60 ... γραμματικαὶ γνώσεις .. Δημοτικαὴ ..
..... τόπος καταγωγῆς Ἀνω Π. αὐδα-
οναριὰ Τριφυλίων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Α'. α'. ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ 1920

- 1) Ποῖαι ἀγροτικαὶ περιοχαὶ προωρίζοντο διὰ σποράν καὶ ποῖαι διὰ βοσκήν ποιμνίων ; Διὰ σποράν αἰ μικραὶ κοιλὰδες καὶ κριζύες (αἰ φορμαὶ δένδρων) Διὰ βοσκήν αἰ ἐκβολακοὶ
Ἐπὶ τῶν αὐτῶν χωριστὰ ἢ ἐνηλλάσσοντο κατὰ χρονικὰ διαστήματα ; Ἐπὶ τῶν χωριστῶν
- 2) Εἰς ποίους ἀνήκον ὡς ἰδιοκτησίαι ; α) εἰς φυσικὰ πρόσωπα, δηλ. εἰς τοὺς χωρικοὺς β) εἰς γαιοκτήμονας (Ἕλληνας ἢ ξένους, ὡς π.χ. Τούρκους) γ) εἰς Κοινότητας δ) εἰς μονὰς κλπ.
Ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς χωρικοὺς
- 3) Ὁ πατὴρ διατηρεῖ τὴν περιουσίαν του συγκεντρωμένην καὶ μετὰ τὸν γάμον τῶν τέκνων του, διανεμομένης ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὸν θάνατόν του ; Διανεμεταὶ αὐτῇ μόλις νυμφευθῇ
ἐν ἑκαστῶν τέκνων του καὶ οὐχὶ μετὰ θάνατον

β'. 1) Οί κάτοικοι ασχολούνται μόνον εις τὴν γεωργίαν ἢ μόνον εις τὴν κτηνοτροφίαν ; ἢ συγχρόνως εις ἀμφοτέρας, δηλ. τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ; *Μεσολοῦνται... ὡς ἀμφοτέρας... λόγῳ τεχνικῶν συνθηκῶν...*

2) Οἱ τεχνῖται (δηλ. οἱ βιοτέχναι) ασχολοῦνται ἐν παρέργῳ καὶ εις τὴν γεωργίαν ; *Μεσολοῦνται καὶ ἐν τῇ γεωργίᾳ καὶ κτηνοτροφίᾳ.*

γ'. 1) Εἰς τὰ μεγάλα κτήματα : τῶν γαιοκτημόνων (τσιφλικούχων), τῶν μοναστηρίων ποῖοι ἐργάζοντο εἰς αὐτά ; καὶ ὑπὸ ποίους ὄρους ὡς ἄτομα ἢ μὲ ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειάν των ; *Δὲν ὑπῆρχαν... γαιοκτημόνες, ὥστε... εἰδὼν κατηγενηκαὶ μεγάλοι ἐκτετατοί... ὥστε καλαίτερον ὑπῆρχαν οἱ εὐνοίμιστοι τοῦ χωρίου τούτου.*

2) Πῶς ἐκαλοῦντο οὗτοι ; (κολλήγοι, σέμπροι, μισακάτορες, σημασιακάτοροι κλπ.)..... Ποία ἦτο ἡ κοινωνικὴ των θέσις ;...

3) Ποία ἦτο ἡ ἀμοιβή των ; (εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα);

4) Ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ ἐργάται ; ἐποχικῶς, δηλ. διὰ τὸ θέρισμα, τὸ ἀλώνισμα, τὸν τρυγητὸν ἢ δι' ὅλον τὸν χρόνον ; Ἐπὶ ποῦ προήρχοντο οὗτοι ἦσαν ἄνδρες μόνον ἢ καὶ γυναῖκες ; ποίαν ἀμοιβὴν ἐλάμβανον ἡμερομισθίον εἰς χρήμα ἢ εἰς εἶδος ;

Δὲν ἐχρησιμοποιοῦντο.

5) Ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ δοῦλοι (ὑπηρέται) ἢ δοῦλαι ; Ἐάν ναί, ἀπὸ ποίους τόπους προήρχοντο ;... *Δὲν ἐχρησιμοποιοῦντο.*

6) α) Οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τοῦ τόπου ποῦ ἐπήγαιναν δι' ἀνέυρεσιν ἐργασίας ;... *Παραυξάνοντες μετέβαιον εἰς τὴν κεκοσμημένην πόλιν.*

β) Ἐπήγαιναν ἐποχικῶς : ὡς ἐργάται..... ἢ ὡς τεχνῖται κτίσται, γύφτοι (σιδηρουργοί), βαφεῖς (μπογιατζήδες), πραγματευτάδες (ἐμποροὶ) κλπ. ; *Μόνον ὡς ἐργάται... καὶ ἐποχικῶς.*

- δ'. 1) Πώς ἐλιπαίνοντο παλαιότερον τὰ χωράφια: με ζωϊκὴν κόπρον (βοῶν, αἰγοπροβάτων κλπ.), φυτικὴν (μέ καῦσιν: α) τῆς καλαμῖας μετὰ τὸν θερισμόν, β) τῶν θάμνων κλπ.) ἢ με κάλυψιν (παράχωμα) χλόης (τριφυλλιοῦ, λαθουριοῦ κλπ.) δι' ὀργώματος;

Διὰ ζωϊκῆς κόπρου αἰγοπροβάτων καὶ διὰ καύσεως τῶν θάμνων.....

- 2) Πότε ἔγινε τὸ πρῶτον χρῆσις χημικῶν λιπασμάτων εἰς τὸν τόπον σας; .. Ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ ἐντεῦθεν.....

- ε'. Ἀπὸ πότε χρησιμοποιοῦνται: τὸ σιδηροῦν ἄροτρον καὶ αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ εἰς τὸν τόπον σας; .. Τὸ σιδηροῦν ἄροτρον μόνον. Ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ ἐντεῦθεν.....

- 1) Σιδηροῦν ἄροτρον (τύποι αὐτοῦ, δηλ. μονόφτερο, δίφτερο κλπ.). Εἰς ποῖα κτήματα ἐχρησιμοποιεῖται (ἢ χρησιμοποιεῖται) κάθε τύπος; Ποῖος κατεσκεύαζε, τὸ ἄροτρον αὐτὸ ἢ ἀπὸ ποῦ ἐγίνετο ἡ προμήθεια αὐτοῦ; Μονόφτερον. Δίφτερον. Τὰ δίφτερα ἐξ ἐκμύλων ἢ ἐξ ὀρίων, τὰ μονόφτερα εἰς ὀρίωνται. Ἀπὸ ἐργαστασίου Βόλου (ἐκ κατασκευῆς).....

Παραθέσατε σχεδιαγράφημα (ἢ φωτογραφίαν) ἐκάστου τύπου σιδηροῦ ἄρότρου με τὰς ἀντιστοιχοῦς ὀνομασίας τῶν μερῶν αὐτοῦ, ὡς τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου.

1. χειρὸν 2. 4. ἄξονας 5. 7. 10.....

2..... 5..... 8.....

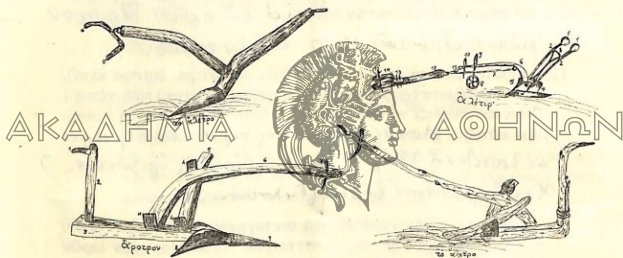
3. στῆρι 6..... 9.....

3α. σταύρωμα

- 2) Τρακτέρ (ἀπὸ πότε εἶναι ἐν χρήσει;) Ὀυδέποτε ἐχρησιμοποιεῖται. 3) Μηχανὴ θερισμοῦ Ὀυδέποτε ἐχρησιμοποιεῖται.

- 4) Μηχανή δεσίματος τῶν σταχύων (δεματιῶν). *Ὁβδένετε ἔχοναι-
κοκαὶ ἰδιον*
- 5) Μηχανή ἀλωνισμοῦ. *Ὁβδένετε ἔχοναι μοκκὴν ἰδιον*....
- στ'. 1) Τὸ ξύλινον ἄροτρον. Ποῖος κατεσκευάζε (ἢ κατασκευάζει) τὸ
παλαιὸν ξύλινον ἄροτρον. *Τὸ κατεσκευάζον. οἱ ἰδιοὶ
οἱ γεωργοὶ. Σήμερον. χρησιμοποιοῦν. παρὰ λαοὺς,
καὶ... ξυλάλετρα. εὐρύνοντα. ὑπὸ. ἡμῶν.
(ξυλάλετρο. μου. λαριῶν.)*.....
- 2) Ποία ἦτο ἡ μορφή τοῦ παλαιοῦ ξυλίνου ἀρότρου εἰς τὸν τόπον
σας καὶ ποία εἶναι σήμερον. Ποῖαι διαφοραὶ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν)
εἰς τὸ χρησιμοποιοῦμενον ἄροτρον εἰς τὸν τόπον σας ἀπὸ τὰ εἰκο-
νιζόμενα ἐνταῦθα ;

- 3) Ἰχνογραφήσατε τὸ ξύλινον ἄροτρον⁽¹⁾ καὶ τὸν ζυγὸν ὡς ἀπαντᾶ-
ται εἰς τὸν τόπον σας καὶ παραθέσατε τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς
ἀριθμοὺς ἐν χρήσει ὀνόματα τῶν διαφόρων μερῶν καὶ τῶν
ἐξαρτημάτων αὐτοῦ.

1.	6.	11.
2.	7.	12.
3.	8.	13.
4.	9.	14.
5.	10.	15.

(¹) Ἐάν εἶναι δυνατόν ἀποστείλατε καὶ φωτογραφίαν.

(Ἐὰν ὑπάρχουν διαφοραί, δύνασθε νὰ μεταβάλετε τὴν ἀνωτέρω ἀρί-
θμησιν).

- 4) **Τὸ ὕνι.** Τὸ ὕνι τοῦ ξυλίνου ἀρότρου ἦτο (ἢ εἶναι) μιᾶς μορφῆς διὰ τὴν ἀροτρίασιν ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν χωραφῶν ; δηλ. τῶν χωματερῶν (λιβάδια, κῆποι) καὶ τῶν πετρωδῶν. - Ἰχθυογραφῆσατε ἢ φωτογραφῆσατε τὸ ἐν χρήσει ὕνι (ἢ τὰ ἐν χρήσει, ἐὰν εἶναι διαφόρων τύπων) καὶ σημειώσατε τὴν χρῆσιν ἐκάστου.

? Η το... και... είναι... πιας... πορνης, διότι... το.

?Εδαφος. Είναι πετρώδες.....

- 5) Ποιον τὸ σχῆμα τῆς σπάθης τοῦ ἀρότρου; Πεπλατισμένη

την αποδοξείας με το άδαν μέρες από την ζωή.

- 6) *Ητο (ἦ εἶναι) κατασκευασμένη ἐκ ξύλου ἢ σιδήρου

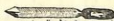
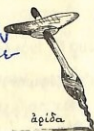
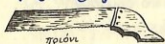
And. 3. 4. 5.

- 7) Ἐργαλεῖα διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἀρότρου (π.χ. σκεπάρνι, πριόνι, ἀρίδι, ἀρνάρι, ξυλοφάει κλπ.). **1-18-8-**

1) πωσ.ε.π.α.ρ.ε., 2) ο δ.λ.ω.π.ω.ς., 3) τ.ρ.ξ.ε.μ.α.δ.α.ρ.(ι) (= ε.μ.δ.η.), 4) χ.ε.ρ.α.ρ.ε.λ.ω.ν.ε., 5) τ.ρ.ξ.ω.λ.ο.γ.α.ι.φ.ς. κ.α.τ.α.ν.ο.ς

(= 20 acts), 7) η ἀριστεία (ἀρετή), 8) η

περινομή καρδιά (σύν-
την διανοή, ἄλλα περ-
γαυτέρα).

ρὶνι ἢ ξυλοφάει (ἀρνάρι)

- 8) α) Διὰ τὸν ἄροτον (ζευγάρισμα, ὄργωμα) ποῖα ζῶα ἐχρησιμοποιοῦντο (ἢ χρησιμοποιοῦνται) : βόες ἢ ἄλλο ζῶον, δηλ. ἵππος, ἡμίονος, ὄνος. *Μέχρι 1950 περίπου βόες, ἢ ἀγελάδες. Σήμερα ἡμίονοι.*
 β) Ἐχρησιμοποιοῦντο (ἢ χρησιμοποιοῦνται) διὰ τὸ ὄργωμα δύο ζῶα ἢ ἓν ; ... *Δύο.. ζῶα.. ἀνέμωθεν.....*

- 9) Διὰ τὸ ζευγάρισμα μὲ δύο ζῶα ἦτο (ἢ εἶναι) ἀναγκαῖος ὁ ζυγός ; *Ναι. βόας καὶ ἀγελάδας ἀπαραίτητος. Διὰ ἡμιόνους ὄχι, ἀλλὰ χραιοσωποίων εἰς λαίμαργίς. κλπ.*

Σχεδιάσατε τὴν μορφήν τοῦ παλαιότερου καὶ τοῦ σημερινοῦ ζυγοῦ (ἢ φωτογραφήσατε αὐτὸν) καὶ ὀνομάσατε τὰ διάφορα μέρη καὶ ἐξαρτήματα αὐτοῦ. (π.χ. λουριά, λοῦρα, ζεύλες, πιζεύλια κλπ.).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 10) Σχεδιάσατε ἰδιαίτερος τὴν μορφήν τῶν ζευλῶν τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν τόπον σας.

- 11) Πῶς λέγεται εἰς τὸν τόπον σας ὁ κρίκος ἐκ σιδήρου, ξύλου ἢ σχοινίου, ὁ ὁποῖος τοποθετεῖται εἰς τὸν ζυγὸν (πολλαχοῦ : λοῦρα, κουλλοῦρι), προσδένεται δὲ εἰς αὐτὸν τὸ ἄροτρον διὰ τὸ ὄργωμα ; (Σχεδιάσατε αὐτόν). *λουριά.*

- 12) Ἀπὸ πότε γίνεται τὸ ὄργωμα δι' ἑνὸς ζώου ; *Ὁρδὲ ποτε ἐγίνετο.*

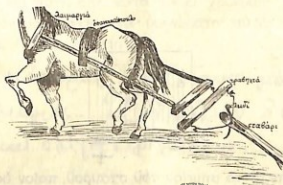
Πῶς γίνεται ἡ ζεύξις τοῦ (τὸ ζέψιμον) εἰς τὸ ἄροτρον ;

Περιγράψατε και σχεδιάσατε (ή φωτογραφήσατε) την σκευήν, τὴν ὁποίαν φέρει τὸ ἄλογον ἢ ἄλλο ζῷον διὰ νὰ προσδεθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἄροτρον.....

.....

.....

.....

ζ'. Ἀροτρίσεις (ὄργωμα) καὶ σπορά.

α) Ποῖος ὥργωνε παλαιότερον (ἢ σήμερον) : 1) ἄνδρας (ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγροῦ ἢ ἄλλος)· 2) γυναῖκα· 3) ὑπηρέτης. Σημειώσατε ποῖα ἢ συνήθεια εἰς τὸν τόπον σας

Συνήθεια εἰς τὸν τόπον σας : 1) ἄνδρας· 2) γυναῖκα· 3) ὑπηρέτης.

β) 1) Περιγράψατε λεπτομερῶς, πῶς γίνεται τὸ ζεύξιμον τῶν βοδιῶν (ἢ τοῦ βοδιοῦ, τοῦ ἀλόγου) εἰς τὸ ξύλινον ἄροτρον. (Παραθέσατε, εἰ δυνατόν, καὶ φωτογραφίαν)

.....

.....

2) Πῶς γίνεται τὸ ζεύξιμον εἰς τὸ σιδηροῦν ἄροτρον.....

.....

.....

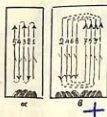
3) Πῶς κατευθύνει ὁ γεωργὸς τὰ ζευγμένα ζῶα (ἢ τὸ ζῷον) κατὰ τὸ ὄργωμα· με σχοινί, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα ἔχουν δεθῇ εἰς τὰ κέρατα τῶν ζῶων ἢ ἄλλως ; (Περιγραφή καὶ σχεδιάσμα ἢ φωτογραφία).

Ὁ γεωργὸς κατευθύνει τὰ ζευγμένα ζῶα με σχοινί, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα ἔχουν δεθῇ εἰς τὰ κέρατα τῶν ζῶων ἢ ἄλλως ; (Περιγραφή καὶ σχεδιάσμα ἢ φωτογραφία).

- 4) Σχεδιάσατε πῶς ἐγίνετο παλαιότερον (ἐπίσης πῶς γίνεται σήμερον) τὸ ὄργωμα. Ὁργώνεται τὸ χωράφι μὲ ἀνοιγομένης αὐλακας (αὐλακιές) κατ'εὐθείαν γραμμὴν, ὡς τὸ κατωτέρω σχεδιάγραμμα(α);

Παλαιότερον. εἰς. εὐθείας. Νεώτερον. περιφερειακῶς
καὶ. εὐθυγραμμικῶς. μετὰ. διέγγραφα

ἢ ὀργώνεται περιφερειακῶς ὡς εἰς τὸ σχεδιάγραμμα (β) ;

Σημειώσατε μὲ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ποῖον ἐκ τῶν ὀργωμάτων τούτων (α, β) εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸν τόπον σας. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄλλος τις τρόπος ὀργώματος σχεδιάσατε καὶ περιγράψατε αὐτόν.

- 5) Ἡ σπορὰ καὶ τὸ ὄργωμα τοῦ ἀγροῦ ἐγίνετο (ἢ γίνεται ἀκόμη) εἰς λωρίδας (δηλ. σπορὰς ἢ σποριάς, ντάμεις, διαστές, μεθράδες κ.λ.π.) ; εἰς. εὐθείας. χωρίζοντες. μετὰ. αὐλάκιον. λαμνίδας,

Πῶς ἐχωρίζετο ἡ λωρίς (ἡ σποριά) ; μετὰ αὐλακίαν ;

Ἐχωρίζοντο. μετὰ. αὐλάκιον.

- 6) Ποῦ ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ γίνεται ἡ σπορὰ τοῦ σίτου καὶ ἄλλων δημητριακῶν μόνον μετὰ σκαπάνην, δηλ. νὰ μὴ χρησιμοποιεῖται ἄροτρον ; εἰς. διὰ. τοῦ. κλιν. ἢ. ἐδάφους. χιμαρῶν. μετὰ. σκαπάνην.

- 7) Ποῖοι τρόποι ἢ εἶδη ὀργώματος (ἀροτριάσεως) ἦσαν ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ σήμερον). Δηλ. ἡ διάνοιξις τῶν αὐλάκων μετὰ ὑνί : καθέτως, πλαγίως, βαθιὰ κλπ.

Ἡ. κατὰ. ἄροτριάσεως. εἰς. διὰ. τοῦ. κλιν. ἢ. μετὰ. σκαπάνην.

Εἰς ποῖα ὀργώματα (σποράς) γίνεται χρῆσις τῶν τρόπων τούτων
ἢ ἄλλων.

γ) Ἀροτριάσεις (ὀργώματα) τοῦ ἀγροῦ πρὸ τῆς σποράς :

- 1) Διὰ τὴν σπορὰν δημητριακῶν. Πόσα ὀργώματα ἐγίνοντο (ἢ γίνονται) καὶ πότε, δηλ. κατὰ ποίαν χρονικὴν περίοδον. Πῶς λέγονται (ὀνοματολογία) τὰ ὀργώματα αὐτά π.χ. καλλουργία, διβόλισμα, γύρισμα κλπ.

Τὸ ἐδάφος καθαρίζεται... διὰ τοῦτο... μόνον... ὁργώματα.
Διὰ τοῦτο... τὸ ἀροτριάσιον... διὰ... καθαρίζεται...
...καὶ ὁρίσεται... τριεὶ ὀργώματα...

- 2) Διὰ τὸ φύτευμα κηπευτικῶν. (Ἀπουτήσατε ὁμοίως, ὡς ἀνωτέρω)

Τὸν ἀροτριάσιον... καὶ Μάιον... ἀροτριάσας,
καθαρίζεται, καὶ καθαρίζεται... κλπ.

- 3) Ἐπὶ πόσα ἔτη δέον νὰ ἀφεθῇ ἀσπαρτὸν τὸ χωράφι, δηλ. εἰς ἀγρο-
νάπανσιν, διὰ νὰ σπαρθῇ κατόπιν σιταρι ἢ ἄλλο δημητριακόν...

Δεῖν γίνεται... ὁργώματα... αὐτοῦς...

- 4) Πόσα ὀργώματα γίνονται διὰ κάθε εἶδος καλλιέργειας (σίτου, κριθῆς, ἀραβοσίτου, ψυχανθῶν, κηπευτικῶν εἰδῶν κλπ.) καὶ κατὰ ποίαν ἐποχὴν: Σίτου... ἐν (ὅσῳ)... ἀροτριάσας... τὸ πρῶτον...

- 5) Ποῖα ἐργαλεῖα ἢ σκευὴ χρησιμοποιοῦνται: α) κατὰ τὴν σπορὰν.

π.χ. τὸ δισάκι· εἰς αὐτὸ περιέχεται ὁ σπόρος καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμβανόμενος διασκορπίζεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους; ... ὁ... πρῶτον... ὁ... ὁ...

Συμπεριλαμβάνεται... διὰ χεῖρὸς... ἀροτριάσας... τὸ καθαρίζεται...
αὐτὸ... τὸ... ἀροτριάσας... ἀροτριάσας...

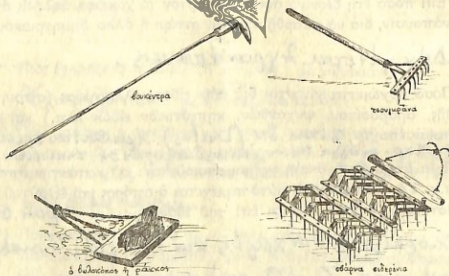
β) Μὲ ποῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα (ἢ τυχὸν ἄλλα μέσα): 1) καθαρίζονται: τὸ ποδάρι, τὰ φτερά (παρούτια) κ.ἄ. καὶ τὸ ὑνὶ κατὰ τὴν ἀροτριάσιν (ὀργώμα, ἀλέτρισμα, κάμωμα κλπ.) ἀπὸ τὸ χῶ-

(= βασιλευσιν). ... Ξυλιν. δ' αμφο. ἔχει. ἐδιδυμην. αὐτῶν.
μην, το. ἀξιακοσ. ἰδὲρα, παύ. παδαριζα. τω.
ἔχον.

2) Γίνεται μετά το ὄργωμα ἰσοπέδωσις τοῦ χωραφιοῦ (σβάρνισμα, διβόλισμα); .. Γίνεται. ε. θάρνισμα!

3) 'Η σκαφή μερών τοῦ ἀγροῦ ποῦ δὲν ἔχουν ὀργωθῆ (μὲ σκαλίδας, τσαπί κ. ἄ.); Νὰ γίνῃ εἰς τὴν θέσιν τῶν ὡς ἄνω (1 - 3) ἐρωτημάτων περιγραφή ἐκάστου ἐν χρήσει ἐργαλείου καὶ νὰ παρατεθοῦν σχεδιάσματα ἢ φωτογραφαίαι. (Παρατίθενται ἐνταῦθα ἐνδεικτικῶς σχεδιάσματά τινων ἐκ τούτων).

Συνέβοντες με τὸν πατέρα.

γ) Ἐργαλεῖα διὰ σκάψιμον καὶ σκάλισμα τοῦ ἀγροῦ ἢ τοῦ κή-
που· π.χ. ὁ κασμάς, ἡ τσάπα κ.ἄ. (Σημειώσατε τὸ ὄνομα, τὴν χρῆσιν

ἐκάστου καὶ παραθέσατε ἰχθυογράφημα ἢ φωτογραφίαν)

Με... σωματική... θνητική... αίσθηση...

π G. d. a. def.

- 6) Ποῖα πρόσωπα βοηθοῦν τὸν ζευγολάτην (ἢ ζευγὰν) εἰς τὸ ὄργωμα καὶ πῶς καλοῦνται οἱ βοηθοὶ οὗτοι ὥς καὶ αἱ ἐργασίαι ποὺ ἐκτελοῦν

Είχε τον δρόμο να φέρει την γυναίκα, η οποία
δεν είχε κανένα λόγο να μην έρθει εκείνη.....

- 7) Ποια χωράφια έκαλλιεργούντο (ή καλλιεργούνται) διά την σποράν όσπρίων. Πώς έγινετο ή σπορά και ή καλλιέργεια έκάστου είδους. η σπορά γίνεται με το χέρι

ΕΙΔΟΥΣ. ... ΣΤΗ... ΠΟΛΙΤΕΙΑ... ΚΑΙ ΚΑΤΑ... ΤΗ...
ΠΕΡΙΟΧΗ... ΕΝ... ΚΑΙ ΑΠΕΡΑΝ... ΕΛΕΘΕΡΑ.

- 8) Ποία χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τροφᾶς τῶν ζώων· π.χ. ρόβη, σανόν, τριφύλλι κ.ά. ... Σ.π.α.... Ξερε.π.α.... ρ.α.

[illegible]

- 9) Πῶς ἐγένετο πρὸ τοῦ 1920 (ἡ σήμερον) ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων· ἐσπέρνοντο ἢ ἐφυτεύοντο εἰς αὐλάκια ἢ πρασιές (βραγιές) καὶ ἄλλως. Σελ. ... περιλήψεις καὶ ἀντιθέσεις. 6.β.

poivres.....

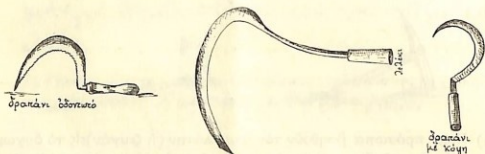
Β. ΘΕΡΙΣΜΟΣ

α. Ἑργαλεῖα θερισμοῦ.

- 1) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον ἐθερίζοντο παλαιότερον τὰ δημητριακά.
(Παραθέσατε τὸ ὄνομα καὶ ἰχνογράφημα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ.

π.χ. με τὸ δρεπάνι, τὸ μαχαίρι κλπ.)

...Μὲ δρεπάνι ὑπῆρχαν ὀδοντωτοὶ
καὶ με κόψιν.

Ἐάν ᾤσαν (ἢ εἶναι ἀκόμη ἐν χρήσει) διαφόρων εἰδῶν δρεπάνια ἢ ἄλλα μέσα θερισμοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ τὰ περιγράψετε· ἐπίσης νὰ σχεδιάσετε τὰ ἐργαλεῖα ἢ νὰ τὰ φωτογραφήσετε

...Συνεχίζουν νὰ δρέπανουν τὰ αὐ-
τὰ εἶδη δρεπανίων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ.....ΑΘΗΝΩΝ

- 2) Μὲ δρέπανα ἢ με ποῖα ἄλλα ἐργαλεῖα (π.χ. κόσσες) ἐθερίζοντο (ἢ θερίζονται) τὰ χόρτα (π.χ. τὸ τριφύλλι κλπ.) διὰ τροφὴν τῶν ζώων· (βλ. παράδειγμα εἰς τὴν κατωτέρω εἰκόνα). Μὲ κόψιν

- 3) Ἡ λεπίς (δηλ. ἡ κόψη) τοῦ δρεπανιοῦ ἢ ἄλλου θεριστικοῦ ἐργαλείου ἦτο ὁμαλὴ ἢ ὀδοντωτή; (Σχεδιάσατε αὐτήν).....
Ἡ λεπίς ἦτο... καὶ... εἶναι... ὀδοντωτὴ κα-
ταῶς.
- 4) Πῶς ἦτο κατεσκευασμένη ἡ χειρολαβὴ του· (σχεδιάσατε ἢ φωτο-
γραφήσατε αὐτήν). Ὁ σιδηροῦς σκελετὸς πῶς ἐλέγετο;.....
Ἡ χειρολαβὴ τοῦ δρεπανιοῦ ἦτο... ἀπὸ...
μυλωνδρινοῦ... σκελετὸς δὲν ἔχεν... ἰδιαν...
ὑπομασίαν, ἀλλὰ δρεπάνι ἔεφετο.

5) Ποῖος κατεσκεύαζεν αὐτὰ τὰ θεριστικά ἐργαλεῖα (π.χ. τὰ δρεπάνια κ.ἄ.) ἤ χροάζοντο ἔτοιμα ἀπὸ τοῦ ἐμπόριον.

6) Ἦτο παλαιότερον (ἢ εἶναι ἀκόμη) ἐν χρήσει καὶ ὁ θερισμὸς μὲ τὰς χεῖρας, δηλ. δι' ἐκρίζωσέως καὶ ὄχι διὰ κοπῆς τῶν δημητριακῶν ἢ ὀσπρίων (π.χ. τῆς κριθῆς, τῶν ρεβιθῶν) ἢ τροφῶν τῶν ζώων (τῆς ρόβης κλπ.) τοῦ ἐκτερι... ἐδερίστω, ὁ κοῦς καὶ νῦν, ὁμοίως ἢ ὑφ' ἡ... ἡ ρόβη καὶ τὰ ὀσπρία ἐξερίσθωντο. τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἡμερὸν.

β. Θερισμὸς τῶν δημητριακῶν.

1) Εἰς ποῖον ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐθερίζοντο (ἢ θερίζονται) μὲ τὸ δρεπάνι ἢ ἄλλο κοπτερὸν μέσον ὁ σῖτος, ἡ κριθή, ἡ βρώμη, ἡ σίκαλις κλπ. ἀπὸ 20 ἕως 30 ἐμβαθύνει τοῦ μέτρου, ἀνεξάρτως τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐδάφους.

2) Οἱ στάχυες ποῦ ἔμεναν (ἢ μένουσι) εἰς τὸ χωράφι μαζί μὲ τὴν ρίζαν μετὰ τὸν θερισμὸν πῶς ἐλέγοντο (ἢ πῶς λέγονται).

ἀπὸ τῶν στάχυα ὠνομάζοντο.

3) Ποῦ ἀκολουθοῦν τοὺς θεριστὰς ἄλλα πρόσωπα (γυναῖκες ἢ παιδιὰ), τὰ ὅποια παραλαμβάνουν ἀπ' αὐταῖς τὰ δράγματα (δραξίς, πιάσματα, χεριές, χερόβολα) τῶν σταχυῶν καὶ τὰ τακτοποιοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μήπως οἱ ἴδιοι οἱ θερισταὶ ἀποθέτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰ δράγματα; ... τοῦ αχειριέρι... τὴν τοῦ ἀδε-
ταῦν... οἱ... ἰδωὶ... οἱ δερικαὶ... ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους.

4) Πῶς τοποθετοῦνται τὰ δράγματα (οἱ χεριές) ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πολλὰ ὁμοῦ; Πόσα; Μήπως τοποθετεῖται ἕκαστον δράγμα (πιάσμα τῆς χειρὸς) χωριστὰ; Ὅπου τοποθετοῦνται πολλὰ μαζί, αἱ κεφαλαὶ τῶν σταχυῶν εὐρίσκονται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν ἢ διασταυρῶνται. (Περιγράψατε λεπτομερῶς) ... τοῦ ποθεταῦν-
ται... οἱ... αχειριέρι... καὶ τὸς μεσῇ... με... τὴν με-
φαλὴς τῶν σταχυῶν... πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύ-
την... οἱ... ὁ πρὸς... ὡς ἔμελλεν ἀριστερῶς.

4) Ἐδίδετο (ἢ δίδεται) προσοχή ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἢ τοῦ μηνὸς καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ὁ θερισμός; *ἤκουετο ἢ τρίτη καὶ ἐκατὴ καὶ δε. ἐσπέρη καὶ αἱ Κυριακαί. Ἄρα εἶναι. ἐκτενέστερον ἢ μέρα.*

5) Ἐτραγουδοῦσαν (ἢ τραγουδοῦν) κατὰ τὸν θερισμὸν σχετικὰ τραγούδια; Καταγράψατε αὐτά. *Ἐπεραυδοῦσαν ὁχι ὁμως. σχετικὰ μετὰ τὸν θερισμὸν, ἀλλὰ γενικῶς. θρονήποτε δημοτικῶν ἔθρμω, π.χ. καὶ σὺ δασὶ πλάτνισαι. κ. ἄλλα.*

6) Ποῦ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ θερισμοῦ, προτοῦ τελειώσουν, ἀφήνουν εἰς τὸ χωράφι ἓνα μέρος αὐτοῦ ἀθήριστον. Τί κάμνουν τοὺς στάχυν ποὺ μένουν ἀθήριστοι; (Εἰς τινας τόπους θερίζουν τὸ μέρος αὐτὸ σταυροειδῶς καὶ μετὰ τοὺς ἀποκοπέντας στάχυν πλέκουν σταυροὺς ἢ ψάθας, τὴν ὁποίαν τοποθετοῦν εἰς τὸ εἰκονοστάσι κλπ.).

Περιγράψατε λεπτομερῶς ὅπου ὑπάρχει σχετικὸν ἢ ἄλλο τι ἔθρμον.

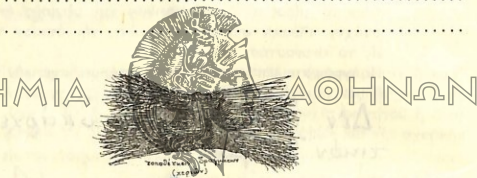
Δέν. ὑπάρχει, αὐτὴ ὑπάρχει. σχετικῶν. ἔθρμον.

δ. Τὸ δέσιμον (δεμάτιασμα) τῶν σταχύν.

1) Πότε ἐγίνετο τὸ δεμάτιασμα, ἤτοι τὸ δέσιμον, τῶν θερισμένων σταχύν. Ποίαν ἡμέραν; Ἀμέσως μετὰ τὸν θερισμὸν; Τὸ ἐσπέρας ἢ μήπως ἔπρεπε νὰ μένουν οἱ στάχυν εἰς τὸν ἥλιον πρὸς ξήρανσιν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον; *Ἐξέτερον. τὴν ὑμέρα, ἢ πρῶτη-πρῶτη, αὐτὴν ὥστε ἐξήραντο. ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἀπὸ ἑτέρου νὰ δέναι. μετὰ μετὰ. διὰ δέσιμον.*

- 2) Πῶς ἐγένετο τὸ δεμάτιασμα ; Ποῖος ἔδενε τοὺς στάχους καὶ ποῖος τοὺς μετέφερε καὶ τοὺς παρέδιδεν ὥς χερίες, ἀγκαλιές ; Πῶς ἐδένοντο· μὲ κοινὰ σχοινία, μὲ σχοινία κατεσκευασμένα ἀπὸ βελονοειδῆς θάμνους, π.χ. βροῦλα, σπάρτα κλπ. Κατὰ τὸ δέσιμον τῶν δεματιῶν μήπως ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ἐργαλεῖόν τι ; Περιγράψατε λεπτομερῶς τὴν ἐργασίαν ταύτην μετὰ παραθέσεως σχετικῶν σχεδιασμάτων ἢ φωτογραφιῶν.....

Ὁ δεριότης καὶ ἰδιουτήτης ἔδε-
 ν. ε. τῶς στάχους μὲ... στάχους ὁμο-
 ως... ἐργαλεῖον... αὐδὲν ἐχρησιμοποιο-
 ῖτο, αὐδὲ... χρονομετροῦται.....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3) Τὰ δεμάτια μετὰ τὸ δέσιμον ἀφήνοντο εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἢ συνεκεντρώνοντο εἰς ὠρισμένον μέρος τοῦ θηρισμένου ἀγροῦ ; Πόσα δεμάτια συνεκεντρώνοντο ἐκεῖ καὶ πῶς ἐτοποθετοῦντο ;

Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν καὶ... κατὰ τὴν
 ἑξ. αὐτῆς μετεφέροντο... καθευδεῖαν
 εἰς τὸ ἀδανειν.....

ε. Συγκομιδὴ τῶν γεωμήλων.

- 1) Ἀπὸ πότε ἤρχισεν ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας εἰς τὸν τόπον σας ;

Πότε γίνεται ἡ σπορά ἢ τὸ φύτευμα αὐτῆς. *Μετά τὸ 1920.*

Αὐτὸνται δάμοι (αχθοῦρες) ἔδους ἕως 15 πόντους καὶ διαμέτρου

25 πόντων. Κοπτόνται ἕως 2 ἢ περιεσώτερα τεμάχια ὑπερὺν τῶν μερῶν καὶ τοποθετοῦντε 2-4 τεμάχια.

- 2) Πῶς ἐγίνετο (ἢ γίνεται) ἡ ἐξαγωγή (βγάλσιμο) τῶν γεωμήλων ἀπὸ τὸ χωράφι; Μὲ σκαπάνην, μὲ ἄροτρον ἢ μὲ ἄλλον τρόπον. Περιγράψατε τὸ σχῆμα τῆς σκαπάνης, τοῦ ἄροτρου κλπ. παραθέτοντες καὶ σχετικὸν σχέδιον αὐτῶν ἢ φωτογραφίαν. *Με σκαπάνην, καδουμένη*

σε αμειβομένην ἐργασίαν... παρόμοιον μετὰ τῶν κατεργασμένων, ἔχον τὸ ἐν ἑαυτοῦ ὀδόν. κεκλιμένον καὶ τὸ ἕτερον αἰχμηρόν, ἕως τὸ μέσον φέρει ὀκλὸν καὶ ὅπου διέρχεται τὸ σπιδάρι. τὸ μήκος εἶναι 30-35 πόντους.

στ. Συγκομιδὴ τοῦ σανοῦ.

- 1) Ἐσυνθίζετο παλαιότερον ἡ διατροφή τῶν ζώων κατὰ τὸν χειμῶνα μὲ ξήραν χόρτα (π.χ. σανόν, τριφύλλι, βίκον); Ἐάν ναί, περιγράψατε πῶς ἐγίνετο ἡ καλλιέργειά του, ἔπειτα ἡ κοπή, ἡ ξήρανσις καὶ ἡ φύλαξις αὐτοῦ.

Δέν. ὁ πῦρρεν αὐτὴ ἢ ἐργασία....

Πρό 30 ἐτῶν ἤρχισεν ἢ καλλιέργεια τρεφιδίου....

- 2) Πότε ἐθερίζετο ὁ σανὸς καὶ μὲ ποῖον ἐργαλεῖον (δρέπανον, κόσσαν κ.ἄ.).

(Παραθέσατε καὶ σχεδιάσματα ἢ φωτογραφίας).....

- 3) Ξήρανσις τοῦ χόρτου καὶ δέσιμον. Ποῖα ἐργαλεῖα ἐκρησιμοποιοῦντο; (Παραθέσατε μετὰ τῆς περιγραφῆς καὶ τὴν σχετικὴν τοπικὴν λαϊκὴν ὀνοματολογίαν, ὡς καὶ σχεδιάσματα καὶ

φωτογραφίας) Παλαιά δέν... ἐδένετο... ταύρα
 δένεται τῷ τρωτῷ... εἰ... συμπεριφέρει... το-
 ποθετούμενο ἐντὸς... ἐξιδίων... μεθωτίων...
 («καθόσεις») καὶ διστόμενον μετὰ ὥρμῃ
 δια τῶν χειρῶν τῆς θουδέας συνήθους
 Γ' ΑΛΩΝΙΣΜΟΣ (πενθήμερος)

- α. 1) Μεταφορά τῶν δεματιῶν πρὸς ἀλώνισμὸν. Συνκεντρώνοντο πρὸς τοῦτο ἐπὶ τόπου εἰς τὸ χωράφι ἢ μετεφέροντο εἰς ἄλλην θέσιν, π.χ. εἰς τὸ ἀλώνι, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ κτλ.

Ἡ μεταφορά... ἐγένετο... ἀπὸ τοῦ χωράφους κατὰ
 εὐθείαν... εἰς τὸ... ἀλώνι... διακιν. καὶ συνε-
 κεντρώνοντο.....

- 2) Πῶς καλεῖται ὁ χώρος ὅπου τοποθετοῦνται τὰ πρὸς ἀλώνισμὸν δεμάτια. Εἰς τινὰς τόπους λέγεται: θεμωνοστάσι, θεμωνιά, θεμωνιάστρα, κλπ. Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς σωρόν; Ὑπάρχει καθωρισμένος τρόπος τοποθετήσεως;

Δι' ἀλώνισμὸν... ἰσχύει εἰς περὶ δισκον...

- 3) Ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν εἰς τὸν τόπον σας ἀλώνι διὰ τὸν ἀλώνι-σμὸν τῶν δημητριακῶν; Μήπως ἐγένετο παλαιότερον ὁ χωρι-σμός τοῦ καρποῦ (τοῦ γεννήματος) ἀπὸ τὰ ἄχυρα εἰς ἄλλον χώρον, δηλ. ὄχι εἰς τὸ ἀλώνι;

- 4) Ποῦ κατεσκευάζετο (ἢ κατασκευάζεται) τὸ ἀλώνι. Ἐντὸς τοῦ συνοικισμοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας ἢ ἔξω τοῦ χωρίου; Εἰς ποίαν θέσιν;

- 5) Τὸ ἀλώνι ἀνήκει εἰς μίαν μόνον οἰκογένειαν ἢ εἰς περισσοτέρας ;
ἐὰν τοῦτο ἀνήκη εἰς πολλὰς οἰκογενείας, πῶς γίνεται ἡ χρῆ-
σις του, δηλ. μὲ ποίαν σειρὰν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ;

- 6) Ἀπὸ πότε ἄρχεται τὸ ἀλώνισμα καὶ πότε λήγει ;

- 7) Εἶδη ἀλωνιῶν (ἀναλόγως τῆς κατασκευῆς των)· π.χ. χωματά-
λωνο (μὲ δάπεδον ἐκ χώματος)· πετράλωνο (μὲ δάπεδον
ἐστρωμένον μὲ πλάκες).

(Περιγράψατε τὴν κατασκευὴν ἐκάστου καὶ παραθέσατε σχε-
δίασμα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ)

- 8) Πῶς ἐπισκευάζεται τὸ ἀλώνι ἐκαστον ἔτος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ
ἀλωνισμοῦ (π.χ. τοῦ χωματάλωνου : καθαρισμός αὐτοῦ καὶ
ἐπάλειψις τοῦ δαπέδου καὶ τοῦ γύρω τοιχώματος, ὅπου ὑπάρ-
χει, μὲ πηλὸν ἐκ χώματος ἢ συνήθως διὰ μείγματος κόπρου βοῶν
καὶ ἀχύρων)

- 9) Ἡ ὥς ἄνω προετοιμασία τοῦ ἀλωνιοῦ καὶ ἡ ἐνάρξις τοῦ ἀλωνι-
σμοῦ γίνεται ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ;

- 10) Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς τὸ ἀλώνι τῶν δεματιῶν, ὅπου
ὑπάρχει ἀλωνόστυλος, ὥς καὶ τὸ ἄπλωμα τῶν στοχύων πρὸς ἀλω-

νισμόν ; Περιγράψατε τὸν τρόπον τοῦτον ἢ οἰονδήποτε ἄλλον.

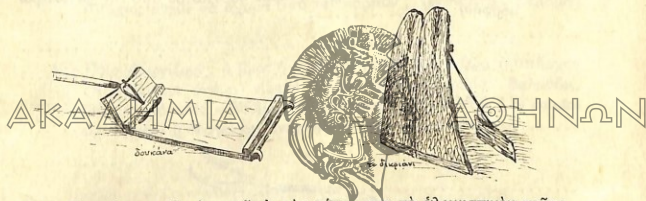
11) Πῶς γίνεται τὸ ἀλώνισμα τῶν σταχύων διὰ τῆς χρησιμοπο-
ήσεως ζῳῶν (βοῶν, ἵππων κλπ.).

α) Ἀλώνισμα πρὸς ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων διὰ τῆς καταπατή-
σεως αὐτῶν ὑπὸ περιφερομένων ζῳῶν (βοῶν, ἵππων κλπ.).
Πολλοχοῦ τοποθετεῖται πρὸς τοῦτο καθέτως εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀλώ-
νιοῦ ξύλινος στῦλος, ὅπου δύο μέτρων (καλούμενος σπηγερὸς,
στρούλουργας, δοικάνη, βοϊκάνη κ.ἄ.), ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξαρτῶν-
ται σχοινία, ὥς εἰς τὸ ἀνωτέρω σχεδιαγράφημα, διὰ νὰ συγκρατοῦν-
ται ἀπὸ τὸ ἕτερον ἀκρον τῶν τῶ ζῳῶν, ὥστε νὰ περιφέρωνται κυκλι-
κῶς, «νὰ ἔρχωνται γῦρες», καὶ οὕτω νὰ κόβουν τὰ στάχυα.....

β) Πῶς ζεύονται οἱ βόες, τὰ ἄλογα κλπ. διὰ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ
ἀλώνισμοῦ. Πῶς συνδέεται τὸ σχοινί ἀπὸ τὸν κάθετον ἀλωνό-
στῦλον μὲ τὰ ζῳῶν; (Εἰς τινὰς τόπους δένεται τὸ σχοινί εἰς θηλειᾶς,
αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὸν λαιμὸν τῶν ζῳῶν. Εἰς ἄλλους τόπους
εἰς τὸ ἀλώνισμα διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν ὑπάρχει στῦλος εἰς τὸ
μέσον τοῦ ἀλώνιοῦ. Τὰ ἀλωνίζοντα ζῳῶν περιφέρονται συνδε-
μένα εἰς σειρὰν διὰ σχοινίου, τὸ ὁποῖον σχηματίζει θηλειᾶς περὶ τὸν
λαιμὸν ἐκάστου ζῳῶν. Περιγράψατε ὅπου ὑπῆρχεν (ἢ διατηρεῖται
ἀκόμη) ἀλώνισμός κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, παραθέτον-

τες καὶ σχετικὰς φωτογραφίας ἢ ἰχνογραφήματα).....

- γ) Ποῦ ἀντὶ τοῦ ἀλωνισμού διὰ τῶν ποδῶν χρησιμοποιεῖται καὶ μηχανικὸν ἀλωνιστικὸν μέσον· π. χ. χονδρὴ ἐπιμήκης σανὶς εἰς ἓν τεμάχιον ἢ δύο, προσαρμοζόμενα. Αὕτη ὠπλισμένη εἰς τὴν κάτω ἐπιφάνειαν διὰ κοπτερῶν μεταλλίνων ἐλασμάτων ἢ ἀποσχίδων σκληροῦ λίθου ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ζυγοῦ ἐξευγμένων ζώων, σύρεται δ' οὕτω κυκλικῶς ἐντὸς τοῦ ἀλωνίου ἐπὶ τῶν ἐστρωμένων σταχύων διὰ τὸν ἀλωνισμόν των.

Σημειώσατε, ἐὰν ἀπαντᾷ εἰς τὸν τόπον σας τὸ ἀλωνιστικὸν τοῦτο μηχανήμα ἢ ἄλλο τι, τὸ ὄνομα αὐτοῦ (π. χ. δουλκᾶνα, δικριάνι, βωλόσυρος), περὶ τῆς κατασκευῆς του, τὸ σχῆμα καὶ τὰς συνήθεις διαστάσεις. Ἀπὸ ποῦ τὸ ἐπρομηθεύοντο παλαιότερον καὶ σήμερον. Ἐπίσης πῶς γίνεται ἡ χρῆσις του καὶ διὰ ποῖα δημητριακά. Ἠλωνίζοντο (ἢ ἀλωνίζονται) ὅλα τὰ δημητριακά με ἀλωνιστικὸν μηχανήμα ; Μήπως π.χ. ἡ κριθὴ καὶ τὰ ὄσπρια (κουκκιά, ρεβίθια κ.ἄ.) ἤλωνίζοντο διὰ τῶν ποδῶν ζώων ζευγνυομένων καὶ περιφερομένων ἐπὶ τῶν σταχύων τούτων ;

δ) Ὑπὸ ποίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἀρχίζει ὁ ἀλωνισμός, κατὰ ποίαν δὲ διακόπτεται διὰ τὰ ἐπαναληφθῆ τὴν ἐπομένην. ;.....

.....

.....

.....

.....

.....

12) Ποῖα ἄλλα ἀλωνιστικά ἐργαλεῖα εἶναι ἐν χρήσει; (Εἷς τινὰς τόπους χρησιμοποιεῖται ἐπίμηκες ξύλον, τὸ ὅποιον, καλούμενον διχάλι, δικούλι, δουκράνι κλπ., ἔχει τὸ ἄκρον ὀδοντωτὸν ὑπὸ τὴν κατωτέρω μορφήν):

.....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ

13) Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀλωνισμοῦ ὁ γεωργὸς μὲ τὸ διχάλι ἢ τὸ δικράνι, ἐρχόμενος γύρω εἰς τὸ ἀλώνι, ρίπτει ἐντὸς τοῦ κύκλου τὸν ὅποιον διαγράφουν τὰ ζῶα ἢ τὸ ἀλωνιστικὸν μηχανήμα τοὺς ἀκό-
τους στάχυν ;.....

.....

14) Ἦτο ἐν χρήσει εἰδικὴ ἀλωνόβερρα διὰ τὴν ὁδήγησιν καὶ τὸ κτύ-
πημα τῶν ζῶων ; (Ἐν Κρήτῃ λέγεται αὕτη βουκέντρι· ἀλλαχοῦ
φ'κέντρα). Πόσον μῆκος εἶχε καὶ ποία ἡ κατασκευὴ τῆς ; (Σχε-
διάσατε τὴν ράβδον αὐτήν). (Βλέπε κατωτέρω εἰκόνα).....

.....

- 15) Πῶς λέγεται ἡ ἐργασία τοῦ ἀλωνίσματος ἐνὸς ἀπλώματος, δηλ. ἐνὸς στρώματος σταχύων ἐντὸς τοῦ ἀλωνιοῦ. (Ἐν Κρήτῃ καλεῖται δούλα). Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σίτου, κριθῆς, βρώμης κλπ. ἤλωνίζοντο καθ' ἡμέραν

.....

.....

- 16) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισθέντες στάχυες, προτοῦ λιχνισθοῦν διὰ τὰ ἀποχωρισθῶν τὰ ἄχυρα ἀπὸ τὸν καρπὸν ; (ἐν Κρήτῃ : μάλαμα)

.....

- 17) Ποιοὶ ἀλωνίζουσι : ὁ ἴδιος ὁ γεωργὸς ἢ ἰδικὰ τοῦ ζῶα ἢ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν ἀκόμη) εἰδικοὶ ἀλωνισταί (ἐν Αἰτωλίᾳ : βαλμάδες, δηλ. τσοπάνηδες, καλούμενοι ἀλωνιστῆς καὶ ἀγωνιστῆς), οἱ ὅποιοι εἶχον βοδία ἢ ἄλλα καὶ ἀνελάμβανον τὸν ἀλωνισμὸν

.....

.....

.....

- 18) Πλὴν τοῦ μέσου τούτου με ζῶα καὶ με ἀλωνιστικὸν ἐργαλεῖον ὑπῆρχον παλαιότερον εἰς χρῆσιν ἄλλα μέσα χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοὺς στάχους· π.χ. τὸ κοπάνισμα αὐτῶν με χονδρὸν ξύλον (τὸν κόπανον) ἢ με ἄλλον τρόπον ; (βλ. κατωτέρω ἐν σελ. 26 εἰκόνα).

.....

.....

- 19) Ὁ κόπανος οὗτος πῶς ἐλέγετο· ἐκ ποίου ξύλου κατεσκευάζετο· πόσον μῆκος καὶ πᾶχος εἶχε καὶ ποῖον τὸ σχῆμά του ;

.....

.....

- 20) Τὸ κοπάνισμα τῶν σταχύων ἐγίνετο εἰς τὸ ἄλώνι ἢ εἰς τὴν αὐλήν;
Διὰ ποῖα δημητριακὰ ἐγίνετο (ἢ γίνεται) χρῆσις τοῦ κοπάνου*
(π.χ. φακῆς, ρεβιθιῶν κλπ.).....

κοπάνος στρογγυλός

ξύλο καμπυλωτὸ διὰ τὸ κοπάνισμα
μερικοῦ ἀμφοῦ δημητριακῶν...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ πόσων καὶ ποίων προσώπων ἐγίνετο· μόνον ὑπὸ τῶν μελῶν
τῆς οἰκογενείας ἢ καὶ συγγενῶν ; Ἀνελάμβανον τὸ ἔργον τοῦτο
ἄλλα πρόσωπα ἐπ' ἀμοιβῇ ; Πῶς ἐκαλοῦντο τὰ πρόσωπα αὐτά ;
Πῶς ἐγίνετο τὸ κοπάνισμα τοῦτο διὰ τὰ δημητριακὰ μεγάλων
παραγωγῶν ;

- 21) Ποῦ ἐτοποθετοῦντο (ἐξηπλοῦντο) οἱ στάχυες διὰ τὸ κοπάνισμα.
Ἐγίνετο τοῦτο ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ ξύλου ; Πόσαι
στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σταχύων ἐκοπανίζοντο τὴν ἡμέραν ;
Τὸ κοπάνισμα ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ καρποῦ ἢ

καί εἰς τὴν ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων ; (Περιγράψατε λεπτομερῶς τὸν τρόπον τοῦτον χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοῦ σταχύος, παραθέτοντες σχεδιαγραφήματα ἢ φωτογραφίας)

.....
.....
.....

- 22) Κατὰ τὸ ἀλώνισμα διὰ τῶν ζῶων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ κοπάνου, ἐτραγουδοῦντο τραγούδια ; Ἐάν ναί, ποῖα ;
Κατὰ τὸ κοπάνισμα μήπως ἐλέγοντο εἰδικὰ δίστιχα ἢ φράσεις διὰ τὸν συντονισμόν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐργασίας ;

.....
.....
.....

- 23) Πότε τὸ πρῶτον ἔγινε χρῆσις ἀλωνιστικῆς μηχανῆς εἰς τὸν τόπον σας.
Ποῖος τὴν ἐπρομηθεύθη (πρόσωπον, συνεταιρισμός κλπ.). (Περιγράψατε τὸν τρόπον λειτουργίας αὐτῆς)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

β'. Λίχνισμα

- 1) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισμένοι στάχυες, ἐτοιμασμένοι διὰ τὸ λίχνισμα (ἐν Αἰτωλίᾳ : λειῶμα, ἐν Κρήτῃ : μάλαμα). Με ποῖον ἐργαλεῖον σωρεῖται τὸ λειῶμα διὰ τὸ λίχνισμα πῶς λέγεται τοῦτο (εἰς Κρήτην : θρινάκι, εἰς Αἰτωλίαν καὶ Πελοπόννησον : δικριάνι, ἀλλαχοῦ : δικιργιάνι) καὶ ποῖον τὸ σχῆμα αὐτοῦ.....

Δὲν υπάρχει. Ἐξαιρέτως ονομασία, ἀπὸ τοῦ
ἀχίρου. ἡ δέχεται.....
.....Μετὰ ἀπομάκρυνσιν σωρεύονται καὶ
ἄχουρα. Ἐχρησιμεύουνται ἐρροδεῖα ὡς κατωδί,
τὸ τελευταῖο λέγεται « φυλόευστρον »

Ὁ σχηματιζόμενος σωρὸς ἔχει σχῆμα στρογγύλον ἢ ἐπίμηκες ;
Προτοῦ ἀρχίσῃ τὸ λίχνισμα (ἀνέμισμα) πρὸς ἀποχωρισμὸν τοῦ ἀχύρου

ἀπὸ τὸν καρπὸν, καρφώνεται τι ἐπάνω εἰς τὸν σωρόν ; Μήπως μα-
χαίρι, τὸ θρινάκι ἢ ἄλλο τι ; Τί λέγεται κατὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην
καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν γίνεται τὸ ἔθιμον τοῦτο.....

[illegible]

- 2) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον γίνεται τὸ ἀνέμισμα ; (Πῶς λέγεται τοῦτο :
φυτάρι, θρινάκι ; Ἰχνογραφήσατε τοῦτο.....)

...Μέ το σκουπίδι, ως το κατω μέρος
...εχίμω.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

- 3) Ποῖος λιχνᾶ (ἀνεμίζει)· ἄνδρας, γυναῖκα· εἰδικὸς λιχνιστὴς ἐπ' ἀμοιβῇ ;

7. Είχον και άνδρες και γυναίκες,
από τών ίδιων τόπων.

- 4) Πῶς λέγονται τὰ χονδρὰ τεμάχια τῶν σταχύων, τὰ ὁποῖα μετὰ τὸ λίχνισμα παραμένουν μετὰ τοῦ καρποῦ (εἰς τινας τόπους καλοῦνται : κόντυλοι, κόμπια). Πῶς ἀποχωρίζεται ὁ καρπὸς ἀπὸ τοὺς κοντύλους ἢ τὰ κόμπια ; Ποῦ συνηθίζεται νὰ γίνεταί δεύτερον ἄλυνισμα διὰ τῶν ποδῶν τῶν ζώων, ὥστε νὰ ἀποφλοιωθῇ ὁ σῖτος κλπ ;

Ὁ το μάζονται αὐτοῦ ἑλθόντες καὶ ἔκ-
χαρίζονται μετὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ
ἐκτετακένον. ἔρχεται δεύτερο ἔλθον-
τος πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ἑλθόντα.

- 5) Πῶς γίνεται ἡ ζευξίς τῶν ζώων διὰ τὸ δεύτερον, ὡς ἀνωτέρω, ἀλ-
νισμα ; Ποῦ ἀπαντᾷται τὸ ἀλῶνισμα τοῦτο· πῶς λέγεται ; (Ἐν

Κρήτη: ξεβαβούλισμα καὶ καρπολώνεμα)· διὰ ποῖα δημητριακὰ συν-
ηθίζεται τοῦτο

Δεν γίνεται τοιαῦτον ἐξελώνεμα.

- 6) Ἀφοῦ διὰ τοῦ λιχνίσματος (ἀνεμίσματος) ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα,
πῶς γίνεται ἡ διαλογή τοῦ καρποῦ ἀπὸ τὰ μετ' αὐτοῦ παραμείναντα
χονδρὰ τεμάχια τῶν σταχυῶν (τοὺς κοντύλους, κόμπια κ.ἄ.) ;

Μετὰ τὸ ἀνέμισμα.

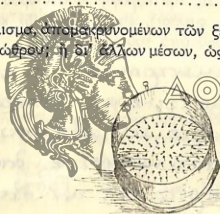
Γίνεται τοῦτο κατὰ τὸ ἀνέμισμα, ἀπομακρυνομένων τῶν ξένων αὐτῶν
ὕλων ὑπὸ γυναικὸς διὰ σαρώθρου, ἢ δι' ἄλλων μέσων, ὡς π.χ. κοσκί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

κόσκινο πάλιο δερμάτινο

κόσκινο ἢ ἀνέμιστρο

δριμόνι

νων μετὰ διαφόρων μεγεθῶν· π.χ. μετὰ τὸ κόσκινον τὸ καλούμενον
κατὰ τόπους: βολίστρης, δερμόνι, δορμόνι, δριμόνι, ρεμόνι κλπ.

ἔμελλε γὰρ το. με. το. αὐτοῦ εἶδεν. ἔχον. 10. βουλ-
δας, ἡ δ' ἄλλως φησὶ. α. λέγειν. καὶ... το...
α. λέγειν. ἔχον. 20. βουλδας... το. πρῶτον ὡς το
πρῶτον καὶ το ἄλλο ὡς το δεύτερον οὐκ ἀντιτασσ.

μεσοκόλιν

ΚΟΝΤΕΛΟΣ

- α) τὸ παπαδιάτικο,
β) τὸ ἀγροφυλακιάτικο,
γ) τὸ γυφτιάτικο,
δ) τὸ ἀλωνιάτικο κλπ.

Σημειώσατε τὰ ἐν χρήσει παλαιότερα μέτρα τῶν δημοτειακῶν (ὄνομα, χωρητικότης, σχῆμα, καὶ παρ.) ἐν ἰχθυογραφήματι ἢ φωτογραφίᾳ αὐτῶν)

καταρτίζονται ως είδος και τα τεύχερα
ως ένα έργο.

- 3) Ποῦ ἀπβηθεύετο κατόπιν ἡ παραγωγή (ὁ καρπὸς) ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ ἐντὸς τῆς οἰκίας (εἰς ποῖα δοχεῖα) ἢ εἰς ἀγρούς ἐντὸς εἰδικῶν λάκκων ; (Σημειώσατε λεπτομερῶς εἰς ἐκάστην περίπτωσιν τὰς σχετικὰς συνηθείας) ἡ ἀπβηθεύετο εἰς... εἰς... εἰς... εἰς...

21α. Διαφορὸν χερματισμοῦ τοῦ Σ. Ἦσαν. Δε' αὐτὰ
 ἀπὸ σαρμ. παρ(1), καὶ ὁ σαρμ. βελ(2), ἢ τὸ σαρμ. βελ(2)
 τὸ τελευταῖον κατεκτείνετο ἀπὸ τοῦ δον. ὡς πρὸς πρῶτον.

- 29 —

ΚΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ; Τ. ΛΟΚΟΔΕΥΤΩ. ΕΙΣ ΑΧΥΡΩΝΑΣ
ΕΒΡΕΥΜΕΝΟΣ. ΕΞΩ ΤΩ ΧΕΙΡΩ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕΥΞΕΙΣ.
ΚΑΤ' ΕΝΘΕ ΓΥΝΗΝ. ΕΚΗΜΕΛΙΣΑΝΤΟ. ΚΑΙ ΔΗΜΩΝΕΣ.

- 5) Πῶς ἐγίνετο (ἢ γίνεται) ἡ διαλογὴ τοῦ σπόρου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θερτισμοῦ ἀπὸ τοὺς καλυτέρους στάχους ἢ μετὰ τὸ ἀλώνισμα ; . . .

Δέν...συνέχε...χωρισμός...αὐ...σώματος αὐ.
 εἶπαι...μόνον...ἐς...τοῦ...ἀγαθού...ἐπύρε-
 τα καὶ γίνεται...διαδοχή...κατὰ τὸ ἀξεδούδιον,

- 6) Μήπως όπου γίνεται ἡ διαλογὴ τοῦ σπόρου πρὸ τοῦ θερισμοῦ κατασκευάζεται τότε ἢ μετὰ τὸν θερισμὸν πλέγμα (πλεκτὴ) ἐκ σταχύων, τὸ ὅποιον ἀναρτᾶται εἰς τὸ εἰκονοστάσιον ἢ ὀπισθεν τῆς θύρας κλπ ; .

Από τα καλύτερα στοιχεία καταγράφησαν
πρόσφατα περιστατικά ενός του Σωμάτιου.

Πῶς λέγεται ἡ πλεκτή αὐτή; Ποῖον τὸ ἀχῆμα της· ποῦ φυλάσσεται.
πρὸς ποῖον σκοπὸν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον; ...

προς πῶτον σκοπόν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον;... Ἄ. ὁ πρῶτος σκοπὸς
ἐστὶν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἀποβῆναι ὡς ἐκ τοῦ ὄντος
καὶ ἔδωκεται ἀπὸ τοῦ ἀποβῆναι ἀπὸ τοῦ ὄντος
στὰς οὐρανούς, ἀπὸ τοῦ ἀποβῆναι ἀπὸ τοῦ ὄντος
Δ'. ΕΤΗΣΙΑ ΠΥΡΑΙ

- α'. 1) Κατὰ ποίᾳς ἡμέρας τοῦ ἔτους λαμβάνει χώραν κατ' ἔθιμον εἰς τὸν τόπον σας ἄναμμα φωτιάς εἰς τὸ ὑπαίθριον. (Π.χ. παραμονὴ Χριστουγέννων, ἑσπέρας 23 Ἰουνίου (Κληδόνου), Ἀποκριές, πρώτη Μαρτίου, Πάσχα (κάψιμο τοῦ Ἰουδα), ἑσπέρας τῆς 31 Αὐγούστου κλπ.)

...Αν... υπάρχει... το 'έδι' μου... αυτό
...εν τ'αὐτὰ, αὐτὴ... ποτὲ... ὑπῆρξε...

Εἰς ποίας ἡμέρας, ποίαν ὥραν καὶ εἰς ποῖον μέρος ;

2) Πώς λέγεται ή φωτιά αύτή ; (π.χ. φανός, άφανός κλπ.).....

β'. 1) Ποιοι ανάπτουν την πυράν' παιδιά, ήλικιωμένοι, ποιος άλλος ;

2) Ποιος ή ποιοι συλλέγουν τὰ ξύλα, θάμνους κλπ. διά την πυράν.
Τὰ κλέπτουν ; "Αν ναι, από ποιον μέρος ;

3) Πώς γίνεται ή συγκέντρωσίς των. (Περιγράψατε λεπτομερώς)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

γ'. Ποιαι αί συνήθειαι εις κάθε τόπον διά κάθε πυράν ;

1) Προσευχαι, διάφοροι έπικλήσεις, ξόρκια, ὕσματα, κρότοι, θόρυβος.
Καταγράψατε τὰ σχετικά κείμενα

2) Πηδήματα, χοροί γύρω από την πυράν. (Περιγραφή λεπτομερήs)

- 3) Τί καίονται εἰς τὰς πυρὰς αὐτάς· (κάψιμον τροχοῦ ἀμάξης, λουλουδιῶν τοῦ Μάρτη, τοῦ στεφάνου τῆς Πρωτομαγιάς κλπ.)

- 4) Καίονται (ἢ ἐκαίοντο) ὁμοιώματα· π.χ. κατὰ τὸ Πάσχα ὁμοίωμα τοῦ Ἰούδα· (περιγράψατε λεπτομερῶς)

- 5) Παραθέσατε λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ ἐθίμου εἰς τὸν τόπον σας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΚΛ. Γεωγ. Θεστ. Ι, 17 / 1970.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

περί τῶν γεωργικῶν
ἐργασιῶν καὶ ἀσχολιῶν γεω-
ργικῆς φύσεως

ΔΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Παλαιόμικρα
ἐπαρχίας Τριφυλίας, Νομοῦ Τριφυλίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Σελίς 1. 1) Χωρίον Παλαιουα-
ρυά, Έπαρχίας Τριμά-
λων Νομού Τριμαίων.

2) Αντώνιος Π. Γούλας,
Διδάσκαλος. Μέση Πα-
λαιουαρυά Πύλης Τρι-
μαίων. Διαμένων εντα-
δα 7 μῆνας.

3) Πληροφόρηται:

α) Λάμπρος Κούτζιας,
ἐτῶν 60, γραμματι-
καὶ γνώσεις: Δημοτικοῦ -
τόπος καταγωγῆς:
Ἄνω Παλαιουαρυά.

β) Τριανταφύλλης Διονύ-
σιος, ἐτῶν 55, γραμματικαὶ
γνώσεις: Δημοτικοῦ.

Τόπος παραγωγῆς: Μέση Παλαιουα-
ρυά.

γ') Χαγιάλης Απόστολος, ἐτῶν 55.
Γραμματικαὶ γνώσεις: Δημοτικῶς.

δ') Διάφοι ἄλλοι οἰαζομένηποτε ἡλι-
κίας πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἐξασκίθωσιν.

Α' α'. ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΗ ΠΡΟ ΤΟΥ 1920

Σελίς 1. 1) Τὸ ἔδαφος εἶναι ὀρει-
νόν καὶ αἱ καλλιεργήσιμοι ἐπαύσεις

μιραι, ἴδια κλίσεις λόφων καὶ ὀρέ-
ων ὡς καὶ μιραι κοιτάδες. Οὕτω
ἀπομένουν πρὸς βοσην ὀρεινά μέ-
ρη, ὅπου ἐυτρέφονται αἶγες καὶ
 πρόβατα. Ἡ σπορά εἶναι περιορισμέ-
νη. Καλλιεργεῖται κυρίως δ' ἀραβόσι-
τος, τὰ φασόλια, καὶ τὸ τριφύλλι.

Ὁ εἶτος λίαν περιορισμένος. Ἀπὸ
δὲ τὰ κατωκύδια Σῶα ἔχουν ἴπ-
πους. ὀλίγους, ἡμιόνους κυρίως, καὶ

όνους. Βόας καὶ ἀγελάδας δὲν εὐτρέφουν πλέον, ἐνῷ παλαιότερον διετῆρουν ὀλίγα καὶ ἔξ αὐτῶν. Ἔτι δὲ τῶν ποιμνίων ἐσχάτως παρατηρεῖται μείωσις σημαντικὴ, λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῶν βοσκησίμων μερῶν, ἰδίᾳ διὰ τὰς αἰῶνας.

Καλλιεργήσιμοι περιοχαὶ ἐπύρ-
χον χωρίζεται πάντοτε, διότι δὲν δ-
τηῖραν ἄλλα κατὰλληλοι δι' ἑναλλα-
γήν.

2) Αἱ περιοχαὶ ἀκῆμον εἰς τοὺς χωρικούς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ χωρίου ἐπὶ τουρμουρατίας.

3) Ἡ περιουσία διατέμεται μόλις νυμφευθῇ ἓν ἕνα στον τέκνον διαδοχικῶς. Τέλος κρατεῖ καὶ ἓν μέρος αὐτῆς ὁ πατήρ καὶ ἓν τέκνον του (ὅποιο δέλει) ἄρρεν, τὸ ὁποῖον διαδέχεται τὸ πατέρα καὶ λαμβάνει αὐτό.

τό υπόλοιπον τῆς περιουσίας. Εἰς περίπτωσηί μὴ ὑπάρξεως ἀρρένων τέκνων, ὅπως εἶναι φυσικὸν, κρατεῖ ἕν δῆλον, τὸ ὁποῖον ὁμοίως τὸν διαδέχεται.

Σελίς 2.

β'. 1) Οἱ κατ'οικίαν εἶναι ἔξητα γυαζόμενοι γ' ἀσχολοῦνται καὶ μέτῃ γεωργίαν, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ὑποχρεωμένοι τεχνίτες, ἀπὸ μὲν καὶ μέτῃ κτηνοτροφίαν, διότι εἶναι τοιαῦτα αἱ συνθῆκαι μὴ ἐπιτρέπουν ἐπαρκειαν ἀγαθῶν πρὸς συντήρησιν μεμονομερῇ ἀπασχόλησιν.

2) Καὶ οἱ τεχνῖται ἀσχολοῦνται καὶ μέτῃ γεωργίαν καὶ μέτῃ κτηνοτροφίαν, διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

γ'. 1) Δὲν ἐπῆρχον γαιοκτῆμονες ἀλλ' οὔτε καὶ χωρίον ὑπῆρχε παλαιότερον. Πιθανῶς γὰρ ἔδημιουργήθη, ὅπως

ἀφηγοῦνται οἱ κάτοικοι, κατὰ τὰ
πρῶτα ἔτη μετὰ τὴν ἐπανόστασιν τοῦ
1821, ὅποτε μερικοὶ καταδιωκόμενοι
ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν τοῦ ἡλδον τότε καὶ
κατ' ἑξῆς ἐνταῦθα δημιουργήσα-
ντες ἐν τῷ χρόνῳ περὶ τοὺς τρεῖς
καὶ ἐν συνεχείᾳ πέντε συνοικισμοὺς,
ἐνωθέντας βραδύτερον εἰς μίαν Κοι-
νότητα, ἀλλ' ἀπέχοντες ἀμφοτέρους ἀ-
πὸ ἡμετέρας ὥραν τοῦλάχιστον. Ἀρμα-
τωλὸς τῆς περιοχῆς ταύτης ἦτο ὁ γνω-
στὸς καπετὰν Σταυρταρᾶς. Ἀπὸ τὰ
Κούτσεια καὶ νῦν, πρὸς τιμὴν του,
Σταυρταρείου. Ἐπὶ πλέον δὲν ὑπάρχον
καὶ μεγάλα κτηματικαὶ εὐτάσεις
πρὸς καλλιέργειαν.

2) Ὡς ἐδημιουργήθησαν οἱ
συνοικισμοὶ τοῦ χωρίου οἱ κάτοικοι
μετέβαινον πρὸς ἐργασίαν εἰς ἄλλας πε-
ριοχὰς τῆς δεσβαλικῆς πεδιάδος καὶ ἐν

ρίως εἰς ἓν τουρμιχὸν κτήμα τῆς Λα-
δαρίνας, ἣ ὁποία εὐρίσκεται ἐνδια-
μέσως Τριυάλων καὶ καρδίτσης.
καὶ ὑπάγεται εἰς τὸν τομὸν Τριυά-
λων σήμερον. Εἰς τὸ τσιφλίσι αὐτό
ἐπήγαυαν μόνον οἱ ἄνδρες καὶ ἔνα-
λοῦντο «κοληγάδες».

3) Ὡς ἀμοιβὴν ἐλάβανον εἶδος
ὀνομαζόμενον «ἀνίσπορο».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΧΗΝ
4) Δὲν ἐχρησιμοποίησαν καὶ
ὅσον ἐπαρυσάσαν οἱ ἴδιοι, ἀφοῦ μά-
λιστα μετέβαιναν καὶ ἀλλαχοῦ πρὸς
ἀναστήτησιν ἐργασίας.

5) Θύτε ὑπηρέται ἐχρησιμοποιοῦντο.

6) α) Μόνον οἱ τέτοι μετέβαινον
εἰς τὴν πεδιάδα παλαιότερον πρὸς
ἀνεύρεσιν ἐργασίας. Ἐπήγαυον κατ'
ἀρχάς, ὡς ἀνέφερον ἀνωτέρω, εἰς τὸ
τσιφλίσι τῆς Λαδαρίνας, κατόπιν δὲ

οπου ~~βενωτέρω~~, εἰς τὴν ἄλλοῦ ἡδύνα-
τω τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ
ιδίως ἐσχάτως μεταβαίνουνσιν πρὸς ἔρ-
γασίαν καὶ αἱ γυναῖκες, καὶ μάλιστα
κατὰ ὑψίον λόγον, εἴτε εἰς τὰς
ἐλαίας πρὸς συλλογὴν τοῦ μαρποῦ,
εἴτε εἰς τὰ σακχαροῦχα τεῦτλα, εἴτε
πρὸ συλλογὴν ἐσπεριδοσίων, εἴτε εἰς
τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβακοῦ.

β) Ἐπὶ τὰς ἐποχὰς αὐτὰς καὶ
μόνον ὡς ἐργάζεται, οὐδὲν μίαν-
τέχνην ἀνέπτυξαν ὡς ἴδιον γνώρισμα-
των, ὅντες κυρίως κτηνοτρόφοι.

Σελίς 3.

δ. 1) Τὰ χωράφια ἐλιπαίνοντο
μέ τρωπικὴν κόπρον αἰγοπροβάτων
καὶ μέ φυτικὴν διὰ τῆς καύσεως τῶν
ξεί δάμνων.

2) Ἐχρησιμοποίησαν χημικά

λιπάσματα από τό 1950 καί έντεϋ-
θεν.

Σ. Τό σιδηρούν άροτρον χρησιμοποιο-
είται από τό 1950. Γεωργικαί μηχαν-
καί άλλοι σύγχρονοι δέν υπάρχουν,
διότι δέν έπατρέπει τό έδαφος τήν
χρήσιν των.

1) Σιδηρά άροτρα διαήρχον μο-
νόττερα καί δίφτερα. Τά δίφτερα τά
χρησιμοποιούν στα έλαια καί τέφρα
καί τά μονόττερα στα όρδόνια.

Τά πρώτα τοιαύτα άροτρα έχορή-
γησεν ή Γεωργική Έπηρεσία. Προήρ-
χοντο από εργατάσιον του Βόλου
«Γυλαβάτης». Έσχάτως κατασκευά-
ζονται τοιαύτα καί υπό σιδηρουρ-
γών εις τήν κομόπολιν Πύλη.

Τό σιδηρεὺν ἄροτρον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3) Οὐδέ μηχανή θέρεισμοῦ.

Σελίς 4.

4) Οὐδέ μηχανή δεείματος σταχύων

5) Οὔτε ἀλωικετικὴ τοιαύτη

στ' 1) Τό ξύλινον ἄροτρον τό κατε-
μεύαδον οἱ ἴδιοι οἱ γεωργοί. Ἀπό-
μη καὶ σήμερον χρησιμοποιοῦν παρηλ-
λαγμένα τοιαῦτα. Τό ξυλάλετρο
μουλαριῶν (διότι σύρεται ὑπὸ ἡμό-
νων πλέον, ἐνῷ παλαιότερον ἐσύρετο

δπό βοῶν)

2) Τό παλαιόν ξυλάκειρον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

3) Τό σημερινόν ξυλάκειρον.

Σελίς 5.

4). Τό ὕνι τοῦ Ξυλίνου ἀρότρου (Ξυλάτρου) ἦτο καί εἶναι μιᾶς μορφῆς δι' ὅλα τὰ εἶδη τῶν χωραφιῶν, διότι ἡ φύσις τοῦ ἔδάφους εἶναι παντοῦ πετρώδης.

5). Τό εἶδημα τῆς ἐπάδης ἦτο πεπλατυσμένον πρό τῆς βάσις καί ὡς ἐπάδη αἰχμηρά κατέληγεν ἄνω.

6). Ἡ κατασκευάζεται καί κατασκευάζεται ἀπό ξύλου.

7). Ἐργαλεῖα διασπιν κατασκευῆν καί ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἀρότρου εἶναι:

1. πελιοσυνέπαρο	6. ὁ νόπατος (= τυπῶν)
2. ὁ δίμοπος	7. ἡ ἀρίδα (γύρτιση)
3. τό Σιμπάρ(ι) (= ἐρίλη)	8. ἡ πελιοσυνέπαρο
4. τό χειροπρίονο	παρκαλῶς ὁ
5. τό Ξυλοφάι	δίμοπος, ἀλλὰ μὲν
γαλυτέρα).

Εἰμόνες ἐρχαλείων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Σελίς 6.

2) α) Διά τό ἄροτρον ἐκρησιμο-
ποιοῦντο μέχρι τό 1950 βόες ἢ ἀγε-
λάδες. Σήμερον ὅμως χρησιμοποιοῦν
ἡμιόνους, καδόσον ἦτο δύσκολος ἡ
συντήρησις τῶν βοσείδων.

β) Ἐκρησιμοποιοῦντο διά τό ὄρ-
γωμα ἀνέμαθεν δύο ζῶα.

3) Ὁ ζυγός ἦτο ἀπαραίτητος
διὰ τοὺς βόας καὶ ἀγέλας. ὅμως ὅ-
χι διὰ τοὺς ἡμιόνους. Ἀπὸ τούτου
χρησιμοποιοῦν εἰς τοὺς ἡμιόνους τίς
λαμαριές κλπ.

70)

οιμαρραχέ τριτοχρόνιόν δὲ δὲ Δ (ω 12)
τρίτοχρόνιόν δὲ δὲ τριτοχρόνιόν δὲ δὲ τριτοχρόνιόν
τρίτοχρόνιόν δὲ δὲ τριτοχρόνιόν δὲ δὲ τριτοχρόνιόν
τρίτοχρόνιόν δὲ δὲ τριτοχρόνιόν δὲ δὲ τριτοχρόνιόν

11) ὁ κρύσιος ὀνομάζεται κλου-
ρίν, πού τοποθετᾶτε εἰς τὸν Τυχόν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

12) Οὐδέποτε ὥργωνον δι' ἐνός ἑαυτοῦ.

Σελίς 7.

Σ: Ἀροτρίαις (ὄρχωμα) καὶ ἐπορά.
α) Ὁρχωνε (καὶ ὀρχώντω) ὁ ἄν-
θρωπος, μόνον τις μεγάλην ἀνάγκην ἢ τυχαί-
α.

β) Περιγραφή Ξεύξεως βο-
ῶν εἰς φυλάετρο.

Σχέδιον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

2) Περιγραφή Ξεύξεως ἡμιόνων
εἰς βιδηροῦν ἄροτρον.

16-

21

Σχέδιον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

3) Διὰ τὰ κατευδύνη δ γεωργός
τὰ τῶα κατὰ τὸ ὄργωμα ἔδετε τὰ
βόδια μέ τριχὰ μάλλινη ἀπὸ τὰ κέ-
ρατα. Τούτῃ ἡμιόνους τοὺς δδηγεῖ μέ
τριχὰ δεμένη ἀπὸ τὰ κακίετρα.

Σελίς 8.

4) Παλαιότερον τὸ ὄρχωμα ἐχί-
γτο εἰς εὐθείας. βραδύτερον μὲν τὰ
δίφτερα περιφρεαυῶς καὶ βέβη-
ας.

5) Ἡ ἐπορὰ γίνεται πρὸς ἐποριῆς
χωρισμέναις μὲν αὐλαμας.

6) Εἰς τὰ λίαν ἐπιυληνῇ ἰδία-
φῃ ἡ ἐπορὰ γίνεται μὲν βραχύνῃ.

7) Συνήδη εἰς ὄρχωμα τῶν
καὶ ἡ κἀκετος ἀροτρίασις. Εἰς τὰ
ἐπιυληνῇ δὲ ἡ πλαγία.

Σελίς 9

γ) Ἀροτρίασις τοῦ ἀγροῦ πρὸ τῆς
ἐπορᾶς.

4) Διὰ τὴν ἐπορὰν τοῦ εἴτου
μόνον ὄρχωμα τὸ φθινόπωρον, τὸ
διβόλιον. Διὰ τὸν ἀραβόσιτον, τὸν
ἡπρίδιον. Ὅμοίως καὶ διὰ τὰ τριφύλ-
λια.

2) Διά τὰ παμπρολάχανα, φασό-
λια, γτομάτσες κ.λ.π. τόν Ἀπρίλιον καί
Μάιον γίνεται τό ὄργωμα.

3) Ἀγγρανάπαιους δέν γίνεται.

4) Διά τόν σίτον γίνεται ἐν ὄργω-
μα τόν Ὀκτωβρίον. Διά τόν ἀραβό-
σιτον τρία ὀργώματα. Τό πρῶτον τόν
Ἀπρίλιον καί τὰ ἄλλα δύο τόν Μάιον,
ἐπίσης καί διά τὰ γηχανῆ. Διά τὰ
κηπευτικά, τρία, κατὰ τόν Ἀπρίλιον.

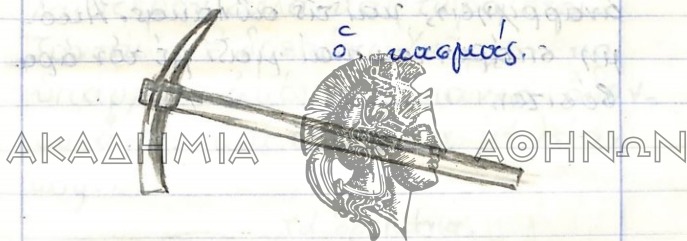
5) Κατά τήν ἐποράν χρησιμοποιο-
ῦται ὁ αὐρουβάς». Ὁ σίτος εὐοργά-
ζεται διά τῆς χειρός ἐν ἑπταχταί.
Τό παλαμπόσι ἐπὶ δευρά. Τό ῥοθι
ἐν ἑπταχταί.

6) Καθαρίζονται μέ τήν ἀάξια-
λην (=βουκέντρα). Τήν ἄμυρην ἔχει
εἰδικήν αἰχμήν, τό κάξιαλοσίδροπ,
πού καθαρίζει τό ὕνιον.

Σελίς 10

2) Ὑποπέδωσις τοῦ χωραφιοῦ γίνεται μέ τό βάρκισμα.

3) Γίνεται ἡ βιαφή τῶν μή ὀρυζάνων μερῶν καί τόν κασμά.

γ) Διά τήν βιαφήν ὑπάρχει ἡ κατεπαρσία. Εἶναι ἓνα εἶδος τῶν παύσας ποῦ ὁμοιάζει μέ τόν κασμά μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ λεπίς εἶναι στενή καί οὐχί πεπλατυμένη.

Σελίς 11.

6) Βοηδοῦν τόν τεργολάτην κατά τό ὄρυγμα ἡ χυγαῖά του, ἡ καί

ἀτάχην τὸ παιδί, πού σκαλίζουν τὰ
μὴ ἀροτριωθέντα μέρη.

7) Διὰ τὴν ~~ε~~μποράν τῶν ὀσφρίων
ἐκκαλλιερгоύντο τὰ ποιητικὰ. Ἐορτίζ-
ροντο δὲ αὐτὰ ἢ εἰς κήτους, ὅπου
ἐμποδίζονται φυλῖνας ράβδους πρὸς
ἀναρρίχῃς, καὶ εἰς αὐλάκας. Ἀνέ-
μη σπείρονται καὶ μαδί μέ τὸν ἀρα-
βόειτον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

8) Τὰ ξερὰ καλλιερгоύνται διὰ
ρόβην καὶ ποιητικὰ διὰ τριφύλλι.

9) Τὰ γέωμηλα ἐκκαλλιερгоύντο εἰς
αὐλάκας ἀλλὰ συνηθέστερον εἰς ἰάκας.

uous (=χοῦρνες)

B! ΘΕΡΙΣΜΟΣ.

α! Ἐργαλεία θερισμοῦ.

Σελίς 12.1) τὰ δημητριακά πα-
λαιότερον, ἀλλὰ καί τώρα θερί-
ζονται μέ δρεπάκι. Ὑπάρχον καί
υπάρχουν ἀκόμη δρεπάνια ὁδον-
τοκόμης καί δρεπάνια μέ λείαν-
σόγι.

τὰ δρεπάνια.

2/. τὰ χόρτα χειριῶς
ἐμόπτοντο μέ τὸ ἔργαλειόν πού
τό ὀνομάζουν κισοβιάς. ἔϊται
δέ αὐτό ἡδυμήτης κόβρα.

ἡ «μωσις»

3) Ἡ λειψὶς τῶν μὲν δρεπανιῶν ἀνεφέρθη ἀνωτέρω ποία ἦτο τοῦ τῆς «μωσίου» ὁμοῦ ἦτο κῆν τα δὲ μαλή.

4) Τοῦ δρεπανικοῦ ἡ χειρολαβὴ ἦτο κυλινδρική ἀπὸ ξύλου, χωρὶς κύλωμα, ἢ τάρτωμα. Ὁ δὲ σιδηροῦς σκελετὸς δὲν ἔφερεν οὐδὲν ἰδιαίτερον ὄνομα, ἀπλῶς δρεπάνι ἐλέγετο.

Σελίς 13.

Ἄλλα τὰ θεριστικὰ ἐν γένει ἔργα-
λεῖα ἡγοράζοντο ἔτοιμα ἐκ τοῦ

ἐμπορίου, διότι δὲν ὑπῆρχον, τεχνί-
ται διὰ τὴν κατασκευὴν τοιούτων.

6). Ὁ σίτος ἐθερίζετο, ὅπως
καὶ τῶν, μέγιστα δρεπάκι, ὁμοίως καὶ
ἡ κριθή. Ὀμως ἡ ρόβη καὶ τὰ ὄ-
σπρια ἐξεργάζοντο. Τό αὐτό συμ-
βαίνει καὶ σήμερον.

Β'. Θερμοὶ τῶν δημητριακῶν,

1) Γενικῶς τὰ δημητριακὰ ἐ-
θερίζονται, καὶ θερίζονται ἀκαθό-
γως τοῦ αἰστήματος τῶν. Πάντως
ἀπὸ 20 ἕως 30 ἑκατοστὰ τοῦ μέ-
τρου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.

2) Οἱ στάχυες πού μένουν
εἰς τὸ χωράφι μέτρηται δὲν
φέρουν ἰδιαιτέραν ὀνομασίαν.

3) Τὰ κοπτόμενα στάχυα
ὀνομάζονται «χειρές» καὶ τὰς
τοποθετοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅπου
θερίζονται οἱ ἴδιοι οἱ θερίσται,

είτε ἄνδρες· εἶναι, είτε γυναῖκες
οὗτοι.

4) Πίσχτριες ὅπως ὀνομάζονται,
τοποθετοῦνται πολλάί μαδί ἐπὶ
τοῦ ἐδάφους μέ τὰς κεφαλὰς τῶν
σταχύων πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύ-
θυνσιν. Ὁρισμένοι δὲ ἀριθμοὶ «χε-
ριῶν» δὲν ὑπάρχει κατὰ τὴν το-
ποθέτησιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σελὶς 14

ΑΘΗΝΩΝ

5) τὸ σύνολον τῶν χειρῶν πῶν
σταχύων, πού τοποθετοῦνται μα-
ζί ὀνομάζονται «δεμάτια»

γ' οἱ δερισταί.

1) Ἐθέρισον, καὶ θερρίτουν,
ἀνέκαθεν ἑκτόποιοι ἄνδρες καὶ
γυναῖκες.

2) Περὶ πτωεῖς ὁμοιοβῆς δὲν
δπηρχει, διότι δερισταί ἦσαν οἱ

ιδιουτήται, ἥ καὶ ἀνάγκη συνγε-
νικὰ πρόσωπα ἀλληλοβοηθούμενα
εἰς τὰ κτήματά των.

3) Ἐάν ὑπῆρχον ἐντός τοῦ εἴ-
του, ὡς παράσιτα, ἀκλανδαί, ἐφόρουν
χάντια, τὰ «χερότια» ἀπὸ μαλὴ
πραβάτω κατεσκευασμένα. Οὐδέ
ποτε ἔδεον τὴν μέσην, διότι τὰ
κτήματά ἦσαν τόσα ὅλγα καὶ ἡ
ἀκλανδία ὡς ζυγίου, οὐκ μεγάλη.

Σελίς 15.

4) Κατὰ τὰς θύριας καὶ ἐ-
ορτάς [~~καὶ ἐορτάς~~] δὲ γ' ἐγένετο δερι-
σμός, ὅπως καὶ πᾶσα ἄλλη ἐργασία.
Ὅμως διὰ τὰ ἀρχίσκη ἐν ἔργον, ὅπως
λ-χ. ὁ δερισμός ἐνταῦθα, ἀπεφύγε-
το ἡ ἡμέρα τρίτη. Αὕτῃ ἐθεωρεῖτο
καὶ θεωρεῖται κἀνάντια π' ἡμέρα
θαὺς χαραυρίζεται ὑπὸ τῶν κατὰ
των.

5) Οἱ κᾶτοιμοι γενικῶς δὲν
ἔχουν πλουσίαν παράδοσιν, οὔτε
ἰδιωματικὰ τραγούδια ἔχουν. Πολύ
δὲ περισσότερον διά τὸν θεραισμόν,
ὁ ὁποῖος ἦτο ἐν ἔργῳ ἀσκήματον
δι' αὐτοὺς, ὄντας κυρίως κτηνοτρό-
φους. Συνήθιδον βεβαίως τὰ τρα-
γουδοῦν διάφορα δημοτικὰ τρα-
γούδια, γνωστὰ εἰς μεγάλην ἔυτα-
σιν, οὐκ ἐπομένως τοπικῶν χαρα-
κτῆρος. Συνήθει τοιοῦτον ἄσμα
ἦτο καὶ εἶναι κατὰ δαδία
πλατάνια γ.

6). Δὲν ἀφήνουν, οὔτε ἀφη-
γον, ἀθέριστον τμήμα στό χωρά-
φι.

δ'. Τὸ δέσιμον (δεμάτιασμα)
τῶν σταχυῶν.

1) Τὸ δέσιμον τῶν σταχυ-

ων ἐγένετο τὴν νύκτα, ἥ πρωί-
πρωί, οὕτως, ὥστε ὅλην τὴν ἡ-
μέραν τὰ ξηραδοῦν ἐφ' ἐνός καὶ
ἀφ' ἑτέρου τὰ εἶναι ἀριετὰ μά-
λαυά, διὰ τὰ μὲν σπάσθουν κα-
τὰ τὸ δέσμον.

Σελίς 16

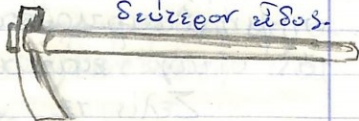
2) Παλλές κ' χειρὶς ἐτοποδε-
τῶντο μαδί καὶ ἀπο τὴν ἴδιον
ἀνδρὶν κ' ἡν ποὺ ἦτο ὁ ἴδιος τῆς
ἡρ' ἐδέχοντο με στάχες ἀνευ οὐδε-
νός ἐρχαλιῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν χει-
ρῶν, διὰ τοῦτο ἔπρεπε τὰ εἶναι
μαλακοί οἱ ὀλίγοι στάχες ποὺ
ἐχρησιμοποιοῦντο ἐν εἴδει σχοι-
νίων πρὸς δέειν τοῦ δέματος.

3) Τὰ δερμάτια ἀφήνονται εἰς
τὴν ἴδιαν θέσιν τῆς δέσξως πον
καὶ πατόπιν ἐξ αὐτῆς μετεφέροντο
κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἀλῶνλον.

Συμπαρνιές
πρώτον ἔδου

δευτέρου ἔδου.

στ' Συγκομὴ τοῦ σανῶν.

1) Δέν υπάρχουν ἑτάσεις τό-
σαι ὥστε νά δώσουν ἄφθογον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΑΦΝΗΝ

χρόνον διὰ νά κοίτεται, ἀφοῦ πε-
ρισσεύσῃ ὡς χλωρόν, καί νά στε-
γνώνῃ διὰ νά χρησιμεύσῃ ὡς τρο-
φή τῶν κατὰ τῶν χειμῶνα.

Συνήθως ἡγοράζεται ἕτοιμος
πρός τούτο.

Ὅμως πρό τριάκοντα ἔτων πε-
ρίπου ἤρχισε μικρά καλλιέργεια τρι-
φυλλίου, τό ὁποῖον ἀποδίδει πολύ
περισσότερον.

2) Δέν ἐδέχον σανόν.

3) Τό τριφύλλιον παλαιότερον
δέν τό ἔδεται. Ἀπλῶς ἀρού ἠλιάζετο,
συνευεντρώνετο εἰς σωρούς καί
μετεφέρτεο διά τῶν ἡμιόνων εἰς
τήν χορταποδήνην.

Τώρα ὅμως δένεται σέ δέματα,
πού τά ὀνομάζουσι ἀρπάλλες η'.

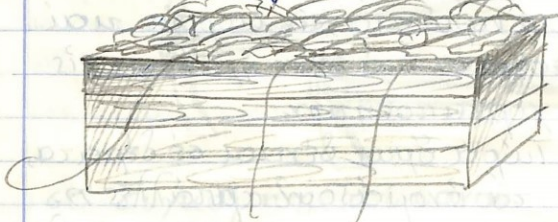
Πρός τοῦτο χρησιμοποιοῦνται ξύλι-
να κλώτια σχήματος παραλληλεπι-
πέδου ὅπου τοποθετεῖται τό τριφύλ-
λιον, ἀρού προηγουμένως εἰς ἴσα

διαστήματα καί ἀκαρσίως ἐτο-
ποδετήθησαν κλώτοι οὐρματος
κατόπιν πατεῖται διά τῶν ποδῶν
τό τριφύλλιον καί οἱ κλώτοι
τοῦ οὐρματος δέτονται εἰς τά
ἄκρα συφιγγόμενοι μέ τανάλια
συνήθως, ἀντί πένδας.

Πρέσβα εἰδική π.χ. διά τήν ἀνω-
τέρω ἔρχασίαν δέν χρησιμοποιεῖται

εἶδεν.

Τοποδέσεις τρυφλίου ἐν τῷ πελάγει.

Γ! ΑΛΕΞΙΣ ΜΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σελίς 78

ΑΘΗΝΩΝ

α) 1. Ἡ μεταφορά τῶν δερμα-
τιῶν τῶν σταχύων ἐγένετο ἀπὸ
τὸ χωράφι κατ' εὐθείαν εἰς τὸ
δαλῶνρον, ἐπεὶ δὲ καὶ συγχευερῶ-
νοντο εἰς δημωϊάν.

2. Ὁ σπῶς τῶν σταχύων καλεῖται
καδμηωνία).

Ἡ τοποδέσεις τῶν δερματιῶν γί-
νεσθαι ἀκτινῆδόν μετὰς κεφαλὰς
πρὸς τὸ κέντρον. Οὕτω σχηματίζε-

και κατα την τοποθέτησιν εχημα ελαφρῶς
 κολούρου κώνου με την μικρὴν θάειν
 ἄνω, φυσικῶς καὶ με μικρὴν διαφοράν τῆς
 ἄνω ἀπὸ τὴν κάτω θάειν, ἡ δὲ ἄνω
 ἀποτελεῖ συνεπὴν τρόπον τινά, τοῦ σω-
 ροῦ διὰ τὴν πορύλαξιν τοῦ ἔσω τῆς θρο-
 χῆς, ἕως ὅτου ἀλυνισθῇ οὗτος.

Χῶρος ἐδιωγὸς δὲν ὑπάρχει πρὸς συρ-
 κεντρῶσιν. Συνήδως οὗτος ἐστὶν πη-
 λῶν τοῦ ἀλυνιστοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οὕτε καθωρισμένος ἄλλος τρόπος
 τοποθετήσεως ὑπάρχει.

3. Κατὰ τὰς σχετικὰς πληροφο-
 ρίας ὑπῆρχον ἀδύνατα καὶ συνήδως
 εἰς ὁρισμένους τοποθεσίας, αἱ ὁποῖαι
 μέχρι σήμερον καλοῦνται ἀδύ-
 νατα, καίτοι ἔπαυσαν νὰ χρησιμα-
 ποιοῦνται τὰ πλεῖστα πρὸς τοῦτο
 (ἀν ὅχι ὅλα), διότι ἡ καθ' ἑρ-
 γεια οἷτου ἔπαυσε νὰ γίνεταί πλέον,

καὶ ὅσον προμηθεύονται τούτων ἐν
τοῦ ἔμπορίου, ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τρα-
πέζης, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι ἄρο-
νον καὶ ἀμεταλλόλητον λόγῳ μορ-
φοποιίας δι' ἀνάπτυξιν γεωργίας.

Διὰ τὸν οἶτον τοῦλάχιστον μόνον
τὸ ἀλώνιον ἔχρησιμοποιοῦν δι' ἀποχω-
ρισμὸν τοῦ καρπῶ ἐν τοῦ ἀχύρου,
διὰ τὰ ἄλλα γυνήματα ἔχρησιμα
ποιοῦν καὶ ἐν δωμάτιον τοῦ οἴκου
αὐτοῦ διὰ κομπούρατος, ἀποχωρισμὸν.

4. Τὸ ἀλώνιον κατεσκευάζεται
ἐξω τοῦ συνοικισμοῦ, πλησίον τοῦ
χωραρίου καὶ ἐς μέρος ὅπου καὶ τὸ
πιάτη θορράς».

Σελίς 19.

5. Τὸ ἀλώνιον ἀνήκει ἐς πολλὰς
οἰκογενεῖας - συνεταιροῦς. Ἡ εὐστάχης
αὐτοῦ καὶ ἀρρίζετο διὰ συνενότη-
τος μετὰ τῶν οἰκογενειῶν, ὅ

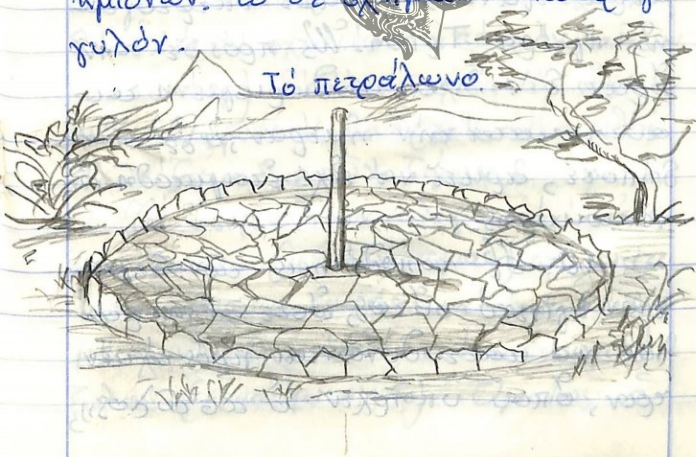
δὲ χρόνος χρήσεως ἔξηρατο τὸ τοῦ ποταμοῦ τῷ εἶναι πρὸς ἀλωναμένον.

6. ἤρchiζε δὲ τὸ ἀλωναμεν πε-
ρίπου ἀπὸ τῆς 20ης Ἰουλίου ἕως τὴν
1ην Αὐγούστου.

7. Ὑπῆρχον κυρίως ἀπετραλ-
ναι. Ἐστρώοντο διὰ πλατῶν ἑυκχι-
στολίδου, ὃ ὁποῖος ἀρδυνεῖ ἐνταῦθα.

Αἱ χωμαὶ ἐμαλῶπτοντο διὰ κηλοῦ
ἀνακατασκευάσαντες μὲν κώπρον ὄνων καὶ
ἡμιόνων. Τὸ δὲ ἔχημα τοῦ ἡτοσεροχ-
τυλόν.

Τὸ πετραλῶνο.

8. Πέριξ τοῦ περαλῶνους ὑπῆρ-
χεν περιτοίχιον ἐν πλάσι τῶν ἐμπηγρέ-
νων ὁρθῶς εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἐξ ἐχ-
σῶν τούτου περὶ τὰ 0,30 μ.

Ἐὰν ἐπιδιόρθωσις ἐγένετο διὰ μελῆ-
τος ὕδατος καὶ πηλοῦ, ὡς ἄνω ἀνε-
φέρθη εἰς τὴν κατασκευὴν.

9. Διὰ τὴν προετοιμασίαν δὲ τοῦ
ἐλκονίου καὶ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀδω-
καίου δὲν ὑπῆρχεν ὥριον ἡμέ-
ρα. Πάντως γενικῶς ἀπεφεύγετο
ἡ ἡμέρα Τρίτη. Ὡς πρὸς δὲ τὴν
ἡμέραν δὲν ἦτο καθωρισμένη τοι-
αύτη κατὰ τὴν ἡμέραν, ἀλλ' οἶα-
δήποτε, ἀρκεῖ νὰ εἴχῃ ἐτοιμασθῇ ὁ
νοικοκύρης.

10. Ἐὰν κοποδέσεις τῶν δεμα-
τιῶν ἐγένετο οὕτως, ὥστε αἱ μερα-
λαὶ νὰ κατευθύνωνται πρὸς τὸ κέν-
τρον, ὅπου ὑπῆρχεν ὁ αὐτοῦ λῶς,

ἀρσὺ πρότερον ἔλθοντο καὶ ἠκρόωντο.
Τὸ δὲ πᾶχος τῶν πρὸς ἀλωνισμὸν ἡ-
σθαμεῖων σταχυῶν ἔφθανεν μέχρι καί
τα 0,70μ.

Σελίς 20.

11. α) Τὸ ἀλώνισμα ἐγίνετο μέ-
ημιόσιους, ἢ ἱκπούς. Εἰς δὲ τὸ μέσον
ἐτωποδεύετο ὁ «εστῦλος».

β) Τὰ ἀλόχα, ἢ οἱ ἠμίονοι
ἔδοντο μετ' ἑσχονίον μεταξὺ τῶν ἀ-
πὸ τὰ καπίστρια καὶ ἐν συνεχείᾳ
δὲ ἐξέρου εσχονίου ἀπὸ τὸν εστῶδον.

γ) Οὐδὲν μηχανικὸν ἀδω-
τικὸν μέσον ὑπῆρχεν. Ἡ κριθὴ
ἠλωνίσετο διὰ τῶν ἱψῶν.

Ταὶ ὄσκρια ἦσαν ὀλίγα καὶ «ἐξε-
στυρίζοντο» («ξεσπύρισμα») στὸ ἐπίτε-
ρος ἐγίνοντο σωρὸς καὶ ἐκτυπῶντο
μέ χονδρὴν ράβδον τὸ «εστουρπό-
ξυλο» («σούρισμα»). Ὅμοιος ὁ

ἀραθόσιτος, ὁ ὅποιος ἀποτελειώνεται
καὶ μετ' ἐπίγειον εἰς τὰς χεῖρας κρα-
τῶντες δύο ἐρῶντες) (= καρπὸς
ἀραθόσιτου μετ' ἐπὶ στέδεχός των), ἐξ' ὅ-
σων μένουσιν σκυρία (= σκόρος).

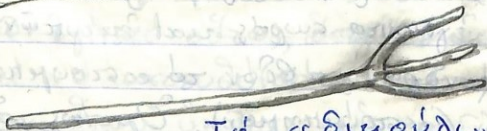
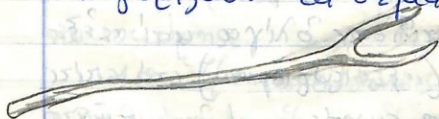
Σελίς 22.

8) Ὁ ἀδωνισμός ἤρχιζε περὶ-
πουτὴν 10ην π.μ. καὶ ἐσταματοῦσε
περὶ τὴν 5ην μ.μ., ὅτε καὶ ἤρχιζεν
τὸ λήγνμα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

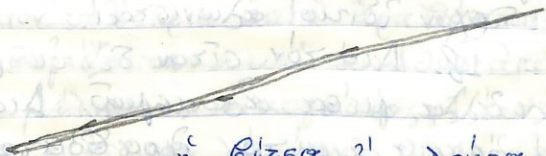
12 - Διὰ τὸν ἀδωνισμόν ἐχρησι-
μοποιοῦν τὸ αἰδιούλιον, ἐργαζέμενον
ξύλινον μετ' δύο ὀδόντας, ὡσὺν
Υ, πολλοταῖς δὲ καὶ μετ' ἑνὶς δια-
τάσσονται τὰ δεμάτια.

τὸ αἰδιούλιον

13. Δὲν ἔρριπτον ἄλλους σταχυς
κατὰ τὴν διαφύειαν τοῦ ἀλώνισμου
διότι ἦσαν ὀλίγα. Ἐὰν ἐτύχαινε
να εἶναι πολλοί, τότε ἐτελείωνε τὸ
πρῶτο ἀλώνισμα (εἰς σταματοῦσε
τὸ ἀλώνισμα) καὶ ἤρχιζεν ἡ τοπο-
θέτησις ἄλλων σταχυῶν, διὰ τὰ
ἄρχισεν τὸ δεύτερον ἀλώνισμα, κ.ο.κ.

14. Αἰὰ δὲ τὴν ὀδηγησὶν τῶν
ἰσχυρῶν ἐχρησιμοποιοῦν μίαν ὁδὸν
(θεύραν) μήκους 1,50 ἕως 2 μ. ἔξ
οἰουδήποτε δένδρου, ἢ ὁποῖα ὠνο-
μάζετο «βίτσα» ἢ «λούρα» (ἢ
λούρα), διὰ τῆς ὁποίας ἐκτυποῦσαν
τὰ ζῶα.

ἢ «βίτσα» ἢ «λούρα»

Σελίς 23.

15. Ἐμποδοῦνται μέχρι τρεῖς στρόβιλα δερματιῶν καὶ ἐρίνεα ἐν ἀδωνισμῷ τὴν ἡμέραν. τὸ στρόβιμον λέγεται ἀπλῶς καὶ ἁπλωμας.

16. Διὰ τοὺς σταχυς προτοῦ ληνισθοῦν δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα θύομασλα.

Μετὰ τὸ ληνισμὸν καὶ τὸν διαχωρισμὸν τῶν καρπῶν γίνεται ἀπὸ τοῦ σταχυοῦ μένου μετὰ τὸν καρπὸν, μὴ διαχωρισθέντα, καλούμεται εἰς οὐ θαλάσῃ.

17. Ἀλωνίζουσιν οὕτως ὁ ἴδιος ὁ γεωργὸς-ἰδιουκτήης. Πάντως δὲν ὑπάρχον ἴδιοι ἀλωνισταί.

18. Διὰ τὸν σῖτον δὲν ὑπάρχον ἄλλα μέγα ἀδωνισμοῦ. Διὰ τὰ ὅσπρια καὶ τὸν ἀραβοστατον ἐχρησιμοποιεῖται, ὡς ἀνωτέρω ἐ-

λέχθη, τὸ αὐτομπόξυλον, εὐδύχον-
δρον ξύλον, μήκους περίπου 1,50 μ.
διαμέτρου 0,05 μ. Παλῆταις καὶ ὁ
ἀραθόσιτος, ὅταν ᾔτῳ ὀδύρος, ὅπως
καὶ τὰ ὀσπρία, ἐκρίθοντο διὰ τῶν
χειρῶν.

19. Τὸ αὐτομπόξυλον κατεσκευά-
ζετο ἀπὸ τοῦ δένδρου αἰγραῦς (= χαῦ-
ρος), ὡς ἀνωτέρω περιγράφη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

τὸ αὐτομπόξυλον.

Σελίς 24.

20. Τὸ αὐτομπόξυλον, ἐχίτετο
μέσα στὸ σπῆλι σ' ἓνα δωμάτιον.
Μόνον τὰ ὀσπρία καὶ ὁ ἀραθόσιτος
ἐξοτουμίζονταν καὶ συνήδως ἀπὸ
τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ἐκτός
ἐὰν ἐπὶ γαίαν οὐγενεῖς, ἢ ἄγνωστοι
να θοηθῇσιν. Μεγάλαι παραχωραί

δὲν ὑπάρχουν.

21. Τα ὄπλα ἐξοπλιστῶντο
ἐπὶ ξυλίου πατώματος, ἡμερονδὲ, ἐν
ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τριμενζίνου δαπέδου
εἰς σωρὸς ἐδάφους ἡπλωμένον. Αὐτὸς
ποὺ κτυπᾷ μὲ τὸ αἰσθητὸν
γονατίζει σιγήδως διὰ τὰ ἐν-
δύναται πρὸς τούτο.

Σκοπὸς τοῦ αἰσθητῆρος,
εἶναι τερπνὸς ὁ ἀποχαριστὸς τοῦ
μαρποῦ.

Σελίς 25.

22) Κατά τὸ ἀλκυνισμὸς διὰ τῶν
ζῶων, ἢ κατὰ τὸ υποκυνισμὸς οὐδὲν
ἐθέρετο, ἢ ἐτραφουδεύτο.

23). Οὐδέποτε ἐχρησιμοποίηθη
ἀλκυνιστικὴ μηχανή, διότι εἶναι ὀ-
ρεινή ἢ τοποδεύα.

Θ! Λίχνισμα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ 25.

ΑΘΗΝΩΝ

1. Διὰ τοὺς ἀλκυνισθέντας ἐτάχυσ
δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρως ὀνομασία,
ἐπὶ τῷ «ἐχυσ» λέγονται. Ταῦτα
δὲ σωρεύονται μὲ τὸ «δικεύει».

Εἶδη τοιούτων ἐργαλείων εἶναι
δύο. Τὸ πρῶτον ἔχει δύο ὀδόντας
καὶ τὸ δεύτερον, ἑξ ὀδόντος, ἔ-
χει τέσσαρες ὀδόντας. Τὸ μὲν πρῶ-
τον χρησιμοποιεῖται διὰ τὸ ἀρχικὸν
λίχνισμα, τὸ δὲ δεύτερον ἐν συνε-

χέλα, όταν πλέον ἔγινε μερικὸς
μαθαρισμός. Ἐπὶ πλέον δὲ χρησι-
μοποιεῖται καὶ τὸ «ξυλόρυτρο»
διὰ τὸ λήχιμα τοῦ σπόρου κα-
τὰ τὴν προεδικινὴν τὴν εἶσιν.

Σελὶς 26.

Τὸ σχῆμα τοῦ σποροῦ πρὸ τοῦ δι-
χρίσματος ἦτο ἀδιόφορον, διότι ὁ-
κῆρχον καὶ στρογγύλοι καὶ ἐπιμη-
κεῖς σποροὶ. Ἐπὶ τοῦ σποροῦ δὲν
συνηθίζεται καὶ τοποθετῆται αὖ-
θεν ἀντιπερίμετρον.

2. Τὸ ἀνέμιμα γίνεται μετὰ
τὸ «δικούλι», μετὰ τέσσαρας ὁ-
δόντας. Ἐνῶς ἡ συκέντρωσις τοῦ
σπόρου εἰς σπορόν γίνεται μετὰ
τὸ «ξυλόρυτρο».

3. Ἐλίχιζον καὶ ἄνδρες καὶ
γυναῖκες ἀπὸ τοῦς ἰδιουτήτας, ἔ-
νω διασπρίσας.

4. Ταῦτά χανδρὰ τεμάχια τῶν
σταχθῶν, καὶ μένου μετὰ τὸ δί-
χρισμα μετὰ τοῦ καρποῦ λήγον-
ται αὐτὴ θάλας. Ταῦτα ἀπο-
χωρίζονται μὲ τὸ κόσμινον. Α-
λυνισμός δεύτερο οὐδέποτε ἐρίνε-
το πρὸς ἀποβολῶν τοῦ ὄρου.
5. (Δὲν γίνεται δεύτερον αὐτο-
νισμός).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ 27. ΑΘΗΝΩΝ

6. Ο ἀποχωρισμός, ἀνερέρδη,
γίνεται μὲ τὸ κόσμινον, τοῦ καρ-
ποῦ ἀπὸ τῆς αὐτῆς θάλας.

Κατὰ τὸ δίχρισμα τὰ παρὰ μέ-
νοντα αὐτῆς θάλας ἐσθρῶνε μὲ
γυναικῶν εἰς ὥρον ἰδιαιτέρον ἐν-
τός τοῦ ἁλῶντος, κατὰ πιν ἔκπο-
δοῦντο εἰς τὸ κόσμινον, ἢ ὅπως
ἄλλως τὸ λήγοντα δερμόνι καὶ
ἐκπομνίζοντο. Τὸ κόσμινον ἦτο

μέ πυθμένα θε λευκοσθήρου
διατρήται μέ στρογγυλῶς ὀπός.
Μόνον τοιαῦτον εἶδος ποσειδῶν
ἐχρησιμοποιοῦν καὶ χρησιμοποιοῦν.
Σελὸς 28.

7. Μόλις, Λυσιπὼν, ἐτοιμασθῇ ὁ
παροὺς συγχεντρώνεται εἰς ὠ-
ρεὺς μέ τῷ αἰγυλῶς τρυαροῦ. Κα-
τὰ τὴν ἀμέσως τοποθετεῖται εἰς
ἀκαθάρτους μαλλίνας τὰ ἀκαθάρτα
ὕδαρμένα ἀπὸ τοῦ εἰδίου ἀπὸ
μαρδὶ προβάτων ἢ καὶ αἰγῶν ἀ-
κρόμη καὶ ἀρῶν ἐφορτῶνται εἰς
τὰ ξῶα, μετεξέροντο καὶ εὐδὲ-
αν εἰς τὴν οἰκίαν.

8. Δὲν ὑπαρchoύν ἄλλα ἐδι-
μα σχετικά.

γ'. 1. Συνήθως ὁ δανιστής
ἐπλήρυνε εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ' ὁ

παρόχουν καὶ περιπτώσεις μετὰ-
θάσεως εἰς τὸ ἀδώνιον, διὰ τὰ ἐε-
πράξῃ τὴν πρὸς αὐτὸν θείδην.

Δὲν εἶχεν δὲ αὐδὲν ὄνομα ξε-
χωριστὸν, οὔτε ἢ θείδην, οὔτε ὀδα-
νιότης.

τὸ μέτρον δὲ τὸν καρπὸν με-
τὰ «μουθῆδι» δοχεῖον χωρητικ-
ότητος 10 ὀμβάδων, τὸ ὁποῖον ἔχε-

ἔχειτο καὶ μισθὸν ἀλτρεῦ(ι) ὀρεπ-
της ὑπάρχει καὶ τὸ ἀλτρεῦ(ι)
ἔχον 20 ὀμβάδας.

Σελίς 29.

2. Κατεβάλλοντο εἰς ἔδος, ὅχι
εἰς τὸ ἀδώνι, ἀλλ' εἰς τὴν οἰκίαν
καὶ ἢ ἐμοισθὶ τοῦ παπᾶ καὶ τοῦ
ἀρρογύδατος καὶ τοῦ γύρετον
(βοιδεῖα) καὶ ἐπιδιδόρωνε τὰ ἐργα-
δεῖα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον
ποῦ ἐπρόσφερε τὰ ζῶα διὰ

τὸ ἀδώνισμα.

3. Ὁ καρπὸς πατόκεν ἔπει-
 θηκώετο εἰς ξύδινα μετώπεα διε-
 γόρου χαρητιωφύτης. Ἦσαν δὲ αὐ-
 τὰ: τὸ αἰσπάρειν, ξύδιον πα-
 τεύεσθαι μένον ἐν σανίδων ἐλα-
 τὴς ἐχηματός παραδεδεικμένον,
 ὃ αἰσπάρειν, ἢ τὸ αἰσπάρειν.
 Τοῦτο προήχετο ἀπὸ κούριον καρ-
 πὸν πλάτωνος ἀνιόντος. ὡς δὲ καὶ ἐλάτης, τοῦτος ἐπι-
 κτετο παδέτως πρὸς τὸν ἄξο-
 να καὶ ἐχηματίζετο μετὰ ξύ-
 δρου, πατόκεν ἐκαστὸν ἐ-
 σωθεν ἀπὸ τοῦ αἰσπάρειν ξύδου τῶν
 τοιχωμάτων διὰ τὰ γήνη δέος.
 Ἐκαστὸν ἐπὶ τῇ σανίδι καὶ
 ἐκαστὸν ἐπὶ τῇ σανίδι παδέ-
 μα. Ἐντὸς δὲ αὐτῶν ἐκαστὸν
 οἶτον.

4. Τὸ δὲ ἄχυρον τὸ ἐπαποδεί-
τουν εἰς ἀχυρῶνας εὐρισκομένας
ἔξω τοῦ χωρίου, εἰς τοὺς ἀγρούς.
Ἦσαν δὲν ὑπῆρχεν ἀχυρῶν ἐρη-
ματίζον θηριώδη.

Σελίς 30.

5. Δὲν ἐγένετο διαδογὴ τοῦ
ἐπὶ τοῦ αἵτου. Μόνον εἰς τὸν
ἀραθόειον γίνετο τοιαύτη κατὰ
τὸ ἐξ ἡμετέρας.

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

6. Ἀπὸ τῆς καυτερότερης στα-
χὺς κατεσκευάζον πλέγμα τὸ ὁ-
ποῖον ἐκρεμάσαν ἐντὸς τοῦ δω-
ματίου κυρίως πρὸς τοὺς ἀγρούς.

τὸ πλέγμα αὐτὸ τῶν σταχυῶν
τὸ ὀνομάζουν ἀκλεξάννα, καὶ τὸ
διετήρουν ἐν ἔτος, ἀπὸ ἀκριβοῦς
εἰς ἀκριβοῦς. Τὴν ἀκλεξάννα,
τὴν κατεσκευάζον μετὰ ἀνέ-
χον ἀκριβοῦς σταχυῶν ὡς πρὸς

των ἀριθμῶν ἀλγεβρικῶν, καὶ
συνεισφέρει, 10, 20 κτ. βέλτους
ἐδίδοντο ἀπὸ τῆς μαθητικῆς ἀρε-
τῆς, ἐσχηματίζον ἐν τῷ δυνάμει
ἐν τῶν μαθητῶν καὶ ἐν τῶν
αὐτῶν μετὰς μαθητῶν πρὸς τὴν
μάτη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΤΗΣΙΑ ΠΥΡΑ

Δὲν ὑπῆρξεν, οὐδὲ ὑπαρχε το-
ούτον ἔθνος ἐν τῷ ὄντι.

Παρατηρήσεις.

Γενικῶς ἡ ευχμένερωσις τῶν διαφόρων στοιχείων ἦτο λίαν δυσχερής, λόγῳ τῆς μορφολογίας τοῦ ἑδάφους καὶ τοῦ χωρίου, οὕτως ἡ μεταβάσις ἀπὸ συνοικισμοῦ εἰς συνοικισμόν ἦτο δύσκολος καὶ πάλαις ἀδύνατος, ἀποκαλειομένων τῶν συνοικισμῶν λόγῳ κατωσιτορίας. Τὸ ὑφόμερον εἶναι διάφορον, υψαινόμενον ἀπὸ 850 καὶ πλέον μέτρα εἰς 600 μ., κατερχόμενον.

Προσέει δὲ δὲν ὑπῆρχον καὶ διαφορα ἀντιτιθέμενα δι' ἰδίαν παρατήρησιν, ἀλλ' ἠρμούμενης κατ' ἀνάγκην εἰς τὰς περιγραφὰς τῶν κατοικιών.

Ἐπὶ πλέον ὀρισμέναι εἰσὶν

δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ληθούν δια-
φωτογραφειῶν, διότι ἀνεβέβρωτο ἐς
θερινὴν ἐποχὴν. ἵνα δὲ σχεδια-
σθῶσιν ἔχρειαζέτο χρόνος καὶ
οὗτος δὲν ἐπήρκει, λόγῳ τοῦ
μεγάλου ἐόρτου καὶ ἐτέρων ἐρ-
γασιῶν ἐν τῷ σχολείῳ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ